

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

50. ČÍSLO / XX. ROČNÍK

11 Kč • 0,50 €

16. PROSINCE 2012

Z obsahu:

Jak mluvit o Bohu dnes
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
28. listopadu 2012
- strana 2 -

**Irští biskupové
za právo na život
v irských zákonech**
- strana 5 -

**Zachraňme životy
počatých dětí!**
- strana 5 -

**„Věřím ve vzkříšení
mrtvých...!“ - Věřím
v to opravdu?**
- strana 6 -

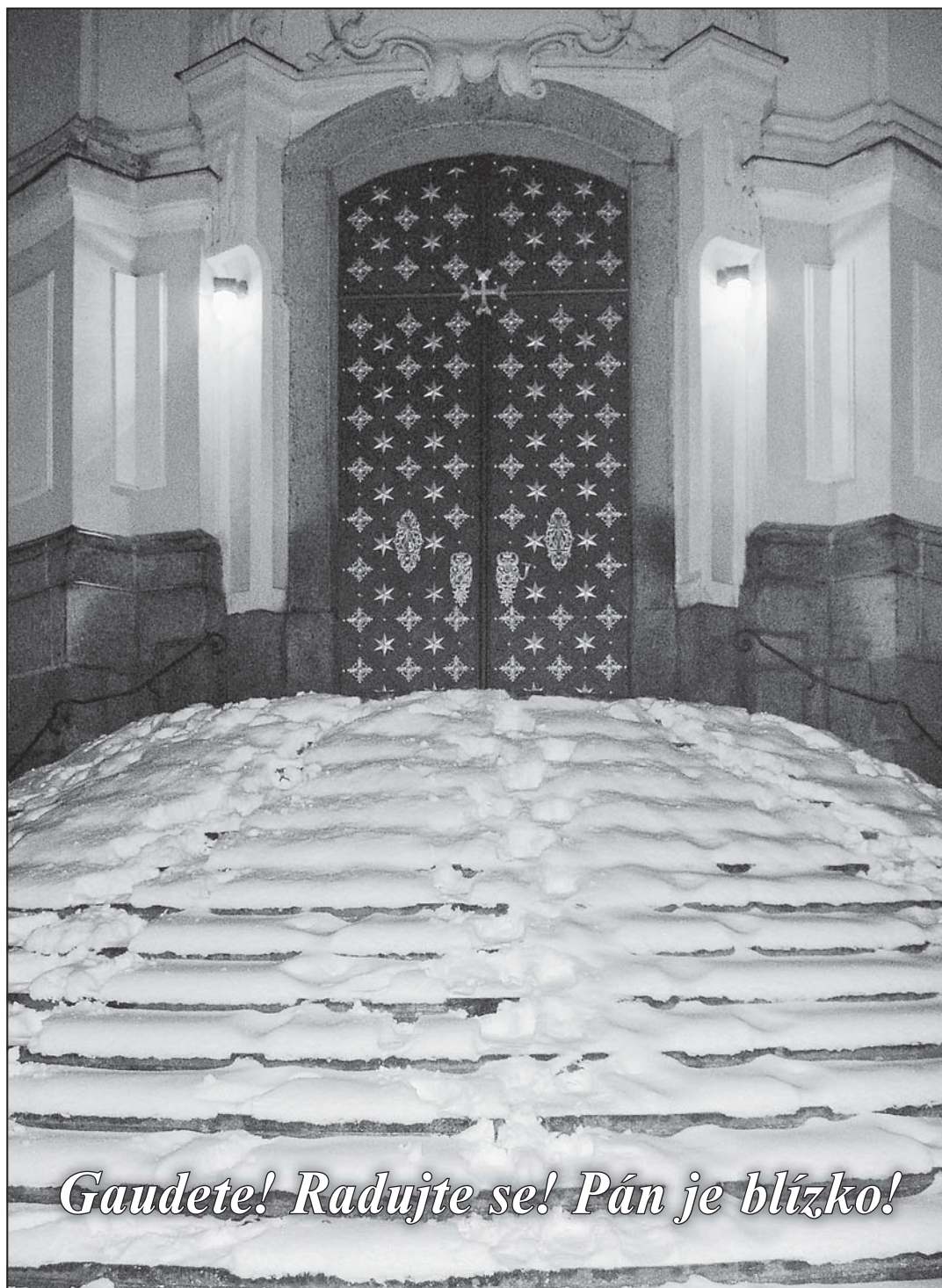
Matka ustavičné pomoci
- strana 7 -

Katechismus andělů (3)
Benediktini z Le Barroux
pod vedením Dom Gérarda
- strana 8 -

**Všichni máte od svých
kněží nejen brát, nýbrž
jim také dávat**
- strana 11 -

**Vyúčtování veřejné
sbírky MCM**
- strana 12 -

Papežská misijní díla
- pokračovatel
v poslání sv. Františka
Xaverského SJ
- strana 12 -

Gaudete! Radujte se! Pán je blízko!

Editorial

Svatý otec varuje před neznalostí Krista, jeho trvale platného učení, které dává smysl životu (str. 11). Nejen mladí lidé pak stěží mohou chápat dějiny a objevit v nich Boha, který však je v dějinách přítomen.

Člověk mnohdy hledá Boha tam, kde ve skutečnosti není. O některých výplocích lidské fantazie, jež narušují i víru nemalého počtu katolíků, hovoří P. Spinger (str. 6). Přitom, chce-li katolík mluvit o Bohu, musí sám Boha poznat osobně a skutečně. První podmínkou mluvení o Bohu je slyšet, co řekl Bůh sám (str. 2). Pak teprve jsme oprávněni hlásat radostnou zvěst o Kristu.

O třetí neděli adventní si uvědomujeme, že život s Bohem je naplněn radostnou nadějí na osobní setkání s ním po smrti. Dříve však musíme obstát na své pozemské pouti. Adventní doba nás přivádí také k Matce Boží, Panně Marii. Lidé ji v dějinách vyzývají jako Matku ustavičné pomoci – je moudré zvolit si ji za svou průvodkyni životem (str. 7). Jako Matka Ježíšova i naše chce všechny své děti vést cestou víry, k poznání jejich hříchů a k pokání (str. 9).

Žijeme-li s Bohem, pak vidíme, že je kolem nás mnoho zla. Jak se před ním chránit a nedovolit mu, aby v našem životě vítězilo? Modlitba, půst, život ze svátostí... Je třeba vyzdvihnout jako obranu proti zlu především svátost smíření, jak naznačuje i biskup Mascheroni: „Tím se mnoho vyřeší.“ (str. 8)

Maskované zlo lstivě proniklo do přístupu k otázkám života a smrti, zvláště u bezbranných lidských bytostí. Katolík nemůže mlčet, když jde o věci plně vyhrazené kompetenci jediného Dárce života (str. 5). Záchrana bytí jen jediného lidského života je jistě účinnou spoluprací na stvořitelském díle Božím.

Pro uskutečňování životní cesty ve vůli Boží se nám darují Kristem pověření služebníci svátostí, kněží. Často považujeme jejich službu za samozřejmost. Ale – od kněží máme nejen brát, máme jim i dávat: svou lásku a modlitbu (str. 11). I oni jsou ohroženi ve víře, věrnosti Kristu...

„Modlitba a čin – to jsou prostředky, jejichž využití po nás Spasitel žádá i dnes.“ (Benedikt XVI.)

Daniel Dehner

Jak mluvit o Bohu dnes

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 28. listopadu 2012

Drazí bratři a sestry, hlavní otázka, kterou si dnes položíme, zní: Jak mluvit v naší době o Bohu? Jak sdělovat evangelium, abychom otevřeli cestu jeho spásné pravdě do nezdělaných srdcí našich současníků a do jejich myslí rozptýlených tolika společenskými pozlátky? Sám Ježíš, jak nám říkají evangelisté, si při hlášení Božího království kladl tuto otázku: „K čemu přirovnáme Boží království nebo jakým podobenstvím ho znázorníme?“ (Mk 4,30) Jak mluvit o Bohu dnes? Předně můžeme odpovědět, že o Bohu můžeme mluvit, protože On promluvil k nám. První podmínkou mluvení o Bohu je tedy slyšet, co řekl Bůh sám. Bůh s námi mluvil! Není tedy vzdálenou hypotézou o počátku světa, není nějakou pro nás velice odtazitou matematickou inteligencí. Bůh se o nás zajímá, má nás rád, osobně vstoupil do reality našich dějin a sdělil sebe samého dokonce tím, že se vtělil. Bůh je tudíž realitou našeho života, je tak velkorysý, že má čas i pro nás a stará se o nás. V Ježíši Nazaretském potkáváme tvář Boha, který sestoupil ze svého nebe, aby se pohroužil do světa lidí, do našeho světa, aby učil „umění žít“, cestě štěstí; aby nás osvobodil od hříchu a učinil nás Božími dětmi (srov. Ef 1,5; Řím 8,14). Ježíš nás přišel zachránit a ukázal nám dobrý život podle evangelia.

Mluvit o Bohu především znamená mít jasno v tom, co máme mužům a ženám naší doby přinášet: nikoli abstraktního Boha, hypotézu, ale konkrétního Boha, Boha, který existuje, který vstoupil do dějin a je v dějinách přítomen. Boha Ježíše Krista jakožto odpověď na základní otázku proč a jak žít. Mluvení o Bohu proto vyžaduje určitou důvěrnost s Ježíšem a jeho evangeliem, předpokládá, že poznáváme Boha osobně a skutečně, jsme nadchnuti jeho plánem spásy, nepodléháme pokušení úspěchu, ale držíme se metody samotného Boha. Boží metodou je pokora – Bůh se stává jedním z nás. Je to metoda uskutečněná Vtělením do jednoduché nazaret-

ské domácnosti a v betlémské jeskyni; metoda z podobnosti o hořčičném zrnku. Je třeba nebát se pokory malých krůčků a svěřit se kvasu, který pomalu prostupuje těstem, až je prokvasí (Mt 13,33). Při mluvení o Bohu v díle evangelizace pod vedením Ducha Svatého je nezbytné obnovit jednoduchost, vrátit se k podstatě zvěsti, dobré zvěsti o Bohu, který je skutečný a konkrétní, o Bohu, který se o nás zajímá, o Bohu-Lásce, který se stává v Ježíši Kristu naším bližním dokonce i Ukřižováním a dává nám Zmrtvýchvstáním naději, otevírá nás životu, který nemá konce, životu věčnému, pravému životu. Jeden výjimečný komunikátor, kterým byl apoštol Pavel, nám nabízí velice jednoduché poučení, které se týká právě tohoto jádra víry, problému „jak mluvit o Bohu“. V prvním listu Korinťanům píše: „Když jsem k vám přišel hlásat svědectví o Bohu, nepřišel jsem s nějakou zvláštní výřečností nebo moudrostí. Rozhodl jsem se totiž, že u vás nechci znát nic jiného než Ježíše Krista, a to ukřižovaného.“ (2,1-2)

Pavel tedy zaprvé nemluví o nějaké filosofii, kterou vyvinul, nemluví o idejích, které někde nalezl nebo vynalezl, ale mluví o realitě svého života, mluví o Bohu, který vstoupil do jeho života, mluví o skutečném Bohu, který žije, mluvil k němu a mluví s námi, mluví o ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Kristu. Zadruhé: Pavel nehledá sebe sama, nechce si vytvářet nějaký tým obdivovatelů, nechce vstoupit do dějin jako představitel nějaké školy vysokého poznání, nehledá sebe sama. Svátý Pavel hlásá Krista a chce získat lidi pro pravého a skutečného Boha. Pavel má jediné přání, totiž mluvit o tom, co vstoupilo do jeho života a je pravým životem, který jej uchvátil na cestě do Damašku. Mluvit o Bohu tudíž znamená dávat prostor tomu, který dává poznat Boha a zjevuje nám tvář jeho lásky; znamená vyvlastňovat svoje já a odevzdávat Kristu s vědomím, že my nemůžeme Bohu druhé získat,

Dokončení na str. 13

Za Janem přicházejí četné zástupy a jsou plné očekávání. Jeho osobnost nejen přitahuje, ale i přesvědčuje. Je totiž nesmlouvavý. Zdá se, že každému vidí do srdce. Ty, kteří to se svým obrácením nemyslí upřímně, neváhá nekompromisně označit jako *pokolení zmijí*, neplodné stromy, kterým hrozí, že budou vyřazeny a vhozeny do ohně⁽¹⁾.

Ale je tu především mnoho těch, kteří přišli jako kajícníci a jasně si uvědomují, že Janův křest na odpuštění hříchů má být začátkem nového života. K těm se připoj i ty.

Je zde tedy zásadní otázka: V čem má spočívat požadovaná opravdová změna? *Co máme dělat?* Tito Janovi kajícníci se tedy nespolehnají sami na sebe, cítí zcela správně, že nemůžeme být normou sami pro sebe. Vidí v prorokovi od Jordánu autorizovaného tlumočnicka Boží vůle. Není větší chyby, než když se sebejistě domníváš: Já vím dobře, co mám dělat. Zapamatuj si, že nikdy nepochybiš, když nebudeš spoléhat na sebe, ale podřídíš se vedení toho, koho ti Bůh posílá jako duchovního vůdce.

Z toho, co Jan odpovídá zástupu, poznáváš, že jsou zde jednak povinnosti, které se týkají všech bez rozdílu, a vedle nich jsou povinnosti spojené s určitým stavem.

Za nejdůležitější obecnou povinnost všech označuje Jan citlivou a pozornou bliženskou lásku. Rozuměj tomu tak, že je to také ten nejlepší způsob, jak *připravit cestu Páně*. Není snad Janovo doporučení praktickou aplikací, jak *srovnat pahorky a zasypat propasti?* Čím vyšší je pahorek toho, čím oplýváš, tím hlubší je propast bídy těch, kterým se nedostává ani toho, co je nezbytné. Nestačí, budeš-li čekat, až se na tebe obrátí. Sam vyhledávej ty, kteří trpí nějakou potřebou, aby ses s nimi rozdělil. Až přijde ten, který má přijít, uslyšíš od něho přesně totéž. Jan ti tedy radí ten nejlepší způsob, jak se připravit na jeho příchod.

Jsou zde i povinnosti stavu. Jan výslovně odsuzuje takové jednání, při kterém dochází ke zneužívání služebního postavení k vlastnímu obohacení. Vybízí také ke skromnosti, která nevznáší nepřiměřené požadavky. I při výkonu povolání je třeba řídit se spravedlností a Božím zákonem. Máš je chápat a vykonávat v prvé řadě jako službu Bohu a bližním, nikoliv

Důležitá otázka

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Co máme dělat?

hnát se za každou cenu jen za vlastním prospěchem.

Jan sám ti jde příkladem vstříc. Nechce si ani v nejmenším přisvojit nic z toho, co patří Pánu, který *přichází jako silnější*. Důsledně odmítá úctu, která mu nepatří, aby ani v nejmenším nezastínil Božího Mesiáše ani jeho budoucí působení. Uč se od něho, jak máš postupovat, kdykoliv jsi v situaci, že *připravuješ Pánu cestu*. Chovej se vždy jako ten, kdo *není hoden ani rozvázat řemínek na jeho obuvi*.

Dobře si zapamatuj, co ti Jan říká o Mesiáši. Bude to velký dárcem milosti, ale také přísný a spravedlivý soudce. *Bude křtít Duchem Svatým a ohněm*. Jeho dary budou tedy život, poznání a láska. Na jejich hojné přijetí se připrav důsledným plněním Janova programu, aby se tvé srdce naplnilo dobrými skutky. Nebude-li totiž při Ježíšově opětovném příchodu dostatečně těžké, neobstojí u jeho soudu. Při tomto soudu totiž každý odsoudí sám sebe. Kdo předstoupí před Pána prázdný a lehký, toho z mlatu odvané vítr jako *plevy* do zcela jiného ohně: vnějšiho a *neuhasitelného*.

Otevřeš-li dokořán své srdce Ježíšovu ohni, naplní tě spolu s žářem lásky i nevýslovná Boží radost. Ten, kterého čekáš, *stane uprostřed tebe jako hrdina a vítěz, který plesá nad tebou radostí, obnoví v tobě svou lásku a s veselím nad tebou zajásá*. Znáš radostnější vědomí, než je to, že můžeš působit radost svému Bohu, který je původcem veškeré radosti? Jak daleko jsou od skutečnosti všichni ti, kteří se bojí Pána, že by je připravil o jejich radosti! Vždyť jeho radost a jeho pokoj *převyšují všechno pomýšlení*. Abys je o tom přesvědčil, nestačí tvoje slova. Oni neví, o čem mluvíš. Musíš je oslovit svým příkladem. Boží radost musí být v tobě tak velká, aby z *tvé ušlechtilosti bylo známo všem lidem, že Pán je blízko, že je v tobě a stejně tak touží být i v nich*. Ať tedy *nejsou tvé ruce malátné*. *Raduj se a vesel celým svým srdcem*. Tvá jistota a bezpečí je v tom, který *odstranil tvé nepřátele*. *Osla-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sof 3,14–18a

Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele, uprostřed tebe je Hospodin králem Izraele, zla se už neboj! V onen den bude řečeno Jeruzalému: „Neboj se, Síóne, ať neochabují tvé ruce! Hospodin, tvůj Bůh, je uprostřed tebe, hrdina, vítěz; bude nad tebou plesat v radosti, obnovil k tobě svou lásku, s veselím nad tebou zajásá jak za dnů shromáždění.“

2. čtení – Flp 4,4–7

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se! Vaše ušlechtilost ať je známá všem lidem. Pán je blízko. O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Evangelium – Lk 3,10–18

Lidé se ptali Jana Křtitele: „Co máme dělat?“

Odpovídal jim: „Kdo má dvoje šaty, ať se rozdělí s tím, kdo nemá žádné. A kdo má něco k jídlu, ať jedná stejně.“

Přišli také celníci, aby se dali pokřtít, a ptali se ho: „Mistře, co máme dělat?“

On jim odpověděl: „Nevybírejte víc, než je stanoveno.“

I vojáci se ho ptali: „A co máme dělat my?“

Odpověděl jim: „Na nikom se nedopouštějte násilí, nikoho nevydírejte, buďte spokojeni se svým žoldem.“

Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem. Jan jim všem na to říkal: „Já vás křtím vodou. Přichází však mocnější než já; jemu nejsem hoden ani rozvázat řemínek u opánek. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm. V ruce má lopatu, aby pročistil obilí na svém mlatě a pšenici uložil na sýpce; plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

Dával lidu ještě mnoho jiných napomenutí a hlásal radostnou zvěst.

vuj ho a vzývej, hlásej mezi národy jeho díla, zvěstuj vznešenost jeho jména.

Bůh je tvoje spása, bez obavy můžeš doufat. Ať je to známo po celé zemi.⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 3,7.9; ⁽²⁾ srov. Iz 12,4n.

Radujte se stále v Pánu, opakují: Radujte se!

Tato slova dala název třetí neděli adventní, zvané *Gaudete* – Radujte se. Obvykle se uvádí, že růžová liturgická barva, která se v tento den při liturgii používá, je znamením odlehčení přípravné a kající doby adventní. I evangelium, jež o této neděli letos čteme, nám prozrazuje její zvláštní charakter. Nezaznává pouze prorocké slovo, ale lidé různých stavů na ně již odpovídají. Ptají se – obracejí se s dotazem na proroka svatého Jana Křtitele, přicházejí i obávaní celníci a vojáci. I ti se ho spolu se vším lidem u Jordánu, na místě, kde Jan křtí, ptají: „Co máme dělat?“ Uslyšeli proroka, uvěřili mu a rozhodují se ke změně života. To je první radost. Rodí se naděje. Tito lidé už nechtějí konat jen svou vůli, naslouchají Božimu poslu, chtějí větší životní štěstí, než jaké by si dokázali dávat sami. Vydávají se cestou štěstí, které nebude jejich výdobytkem, ziskem, jenž se v takovém případě často mění ve ztrátu. Hledají štěstí, které pro ně bude Božím darem. Cestíčku k němu ukazuje svatý Jan docela prostě: rozděl se o šaty, o jídlo s potřebným, nebud' na peníze, nezneužívej svého postavení.

O tomto štěstí čteme v Písmu svatém velmi často. Zpočátku, když otevřeme Bibli, poznáváme, že k němu vedou nařízení Starého zákona. Nejen Desatero, ale i množství podrobnějších příkazů. Ty zajišťují, aby každý člověk patřící k vyvolenému lidu žil v pokoji s Bohem, obětmi a dary odčiňoval své přestupky, vyjadřoval mu důvěru a lidským způsobem oplácel dar stvoření a stále pēče o štěstí člověka.

Růžová barva je však také barvou „růže“ – tajemství. Původně byli proroci Bohem povoláváni, aby předávali vyvolenému lidu Zákon. Současně a zvláště později, v době rozštěpení Davidova a Šalomounova království, je jim dáno

odhalovat a rozvíjet tajemství: jejich mysl je zalita, osvěcována zvláštním světlem. Sami prožívají chvíle té největší radosti na této zemi, jež se pojí s posvátnou úctou i s bolestnou odpovědností: Eliáš se setkává s Bohem ve skalní rozsedlině, Mojžíš při pastýřské službě pod Chorebem u hořícího keře, Saul při zvláštním prorockém vytržení, Samuel slyší naléhavý hlas, David poznává doteky okamžiků Boží milosti, které vedou k vyzpívání této lásky při citeře. Poznávají, že k nim Bůh hovoří. Vidí podivuhodné obrazy, události. V nich jasně poznávají Boží pokyn, výzvu, kterou mají předat druhým. Jejich slova obsahují zaslíbení a varování. „Konejte, co po vás Bůh nyní žádá, a budete zachráněni.“ Vidí do budoucnosti národa i státu, a proto mohou říci jako Izaiáš: **Jásej, síónská dcero, zaplesej, Izraeli, raduj se a vesel celým srdcem, jeruzalémská dcero! Zrušil Hospodin tvůj trest, odstranil tvé nepřátele...**

Na slovíčko

Světlo, které z milosti Boží zahlédli, plně ozářilo svět o betlémské noci. Narodil se Ježíš, Světlo světa. Po něm toužili, o něm, Mesiáši, svědčili, že přijde. Jejich proctví se naplnila. Vyvrcholila ve chvíli, kdy prorok Jan Křtitel na Ježíše, na Krista, přímo ukázal.

V některých vydáních Pisma svatého máme uveden celý přehled těchto proctví spolu s odkazy na novozákonní texty, které dosvědčují: To, co lidé osvěceni Duchem Svatým o Mesiáši, Kristu, prorokovali, se naplnilo na Ježíši z Nazareta. V jeho pozemském životě. V jeho utrpení a obětní smrti na kříži. V jeho zmrtvýchvstání. Můžeme zvláště v adventu otevřít tyto stránky, čist starozákonní text s jeho novozákonní odpovědí. Začnou se před námi rozvíjet další a další tajemství Mariiiny růže – Ježíšova dětství, veřejného působení a jeho oběti zmrtvýchvstání: Tato růže, růžová barva, nás povede k pravé radosti adventní doby – Ježíš zmrtvýchvstalý je mezi námi a v tajemstvích církve; ve svátostech se s naším Pánem a přítelem můžeme setkávat, prožívat radost, již se žádná jiná na tomto světě nemůže rovnat.

Mnoho lidí v těchto dnech čte prorockví o konci civilizace, o katastrofě, která má postihnout celé lidstvo. V některých z nich je obsažena i naděje: má skrze hrozné události dojít k duchovní obnově lidstva. Chybí tu ale často to, co skutečně každého člověka před katastrofou, již je především dědičná vina a osobní hřích, zachrání: křest vodou a Duchem Svatým ve společenství církve. Radost, kterou dává Ježíš Boží Syn každému, kdo se mu zcela odevzdá.

Pak Boží pokoj, který převyšuje všecko pomýšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

P. Oldřich

Irští biskupové za právo na život v irských zákonech

V souvislosti s úmrtím Savity Halappanavarové vydala Stálá rada Irské biskupské konference 19. listopadu 2012 prohlášení, které potvrzuje některé aspekty morální teologie katolické církve.

V prohlášení se mj. říká:

• Katolická církev nikdy neučila, že život dítěte v lůně matky má přednost před životem matky. Na základě jejich společného lidství jsou matka a její nenarozené dítě nedotknutelní se stejným právem na život.

• Pokud vážně nemocná těhotná žena potřebuje lékařské ošetření, které představuje riziko pro život jejího dítěte, taková ošetření jsou eticky dovolená, pokud je učiněno vše pro záchranu života jak matky, tak jejího dítěte.

• Zatímco potrat je přímým a úmyslným zničením života nenarozeného dítěte a je vážně nemravný za všech okolností, liší se od lékařských ošetření, která se nesnaží přímo a úmyslně ukončit život nenarozeného dítěte. Současný zákon a lékařské směrnice v Irsku dovolují zdravotním sestřím a lékařům v irských nemocnicích

uvádět toto zásadní rozlišení v praxi, zatímco podporují stejné právo na život jak matky, tak jejího nenarozeného dítěte.

• Někteří mohou tvrdit, že nenarozené dítě je méně lidské nebo je méně hodno života. Pokroky v genetice a technologii jasně poukazují na to, že v okamžiku oplodnění začíná existovat nová, jedinečná a geneticky kompletní lidská bytost. Od tohoto okamžiku dál nikdo z nás nerostl a nevyvíjel se v lidskou bytost, ale rostl a vyvíjel se jako lidská bytost.

Irští biskupové společně s dalšími věří v prosazování stejného a nezczizitelného práva na život matky a jejího nenarozeného dítěte v irských zákonech a lékařské praxi, protože tak zajišťují, že se ženám a dětem dostane nejvyšších standardů péče a ochrany během těhotenství. Mezinárodní statistiky potvrzují, že Irsko bez potratů zůstává pro dobu těhotenství a porodu jednou z nejbezpečnějších zemí na světě. Tuto pozici by irští biskupové rádi viděli zachovánu a posilovánu v zájmu matek a nenarozených dětí v Irsku.

Hnutí Pro život ČR, 20. 11. 2012

Sílicí hnutí proti státní sexuální výchově

„Bůh vám oplat, že se (k aktuálním morálním problémům ve společnosti) vyjadřujete a že o nich píšete,“ řekl papež Benedikt XVI. bavorské spisovatelce a překladatelce Gabriele Kuby při osobním setkání, na kterém mu tato katolická publicistka a aktivní zastánkyně církevní nauky a morálky předala exemplář své nové knihy *Globální sexuální revoluce - Destrukce svobody ve jménu svobody*.

Současně s papežem německé vydání této knihy uvítali a podpořili mj. kolínský kardinál Joachim Meisner a zmocněnec ruské pravoslavné církve u německé vlády a při Spolkovém sněmu Německa, kněz Andrej Sikojev.

Knihy vychází v době, kdy sílí odpor veřejnosti proti státnímu programu sexuální výchovy na školách, jež se šíří zvláště po vydání učební příručky v Rakousku, v níž se normální rodina s dětmi představuje jako překonaná struktura a jako

vzor normality se kladou homosexuální a bisexuální praktiky.

„Ve své knize,“ píše Gabriele Kuby, „chci poukázat na to, že svádění dětí a mládeže k hedonistické sexualitě vychází od OSN, EU a vlád jednotlivých států ve spolupráci s Mezinárodní federací plánovaného rodičovství (IPPF - International Planned Parenthood Federation), a dokonce i s aktivní podporou církevních organizací. Svou knihu jsem poslala všem poslancům parlamentu v Německu, Rakousku a Švýcarsku.“

„Děti a mládež,“ zdůrazňuje Gabriele Kuby, „musejí být ve škole obeznámeni s fyzickými a psychickými nebezpečími zvrácené sexuality. Mají právo dovědět se, jak se má sexualita stávat vyjádřením lásky, aby jim mohla přispět k naplnění jejich touhy po rodině.“

Podle agentury kat.net

ZACHRAŇME ŽIVOTY POČATÝCH DĚTÍ!

V médiích se opět objevily zprávy o možné legalizaci potratového přípravku RU-486. Výrobce i gynekologové uvádějí, že jediným důvodem, proč v roce 2005 nebylo RU-486 povoleno, byly tehdejší veřejné protesty. S velkou naléhavostí vás proto prosíme, abyste pomohli i tentokrát. Každý další rok, kdy u nás tato smrtící tableta není legální, znamená zachráněné životy dětí. Bližší informace jsou na adrese <http://prolife.cz>. Prosíme, pište své názory do redakcí médií a na adresy:

Ministerstvo zdravotnictví
ministr Leoš Heger
Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2
E-mail: mzcr@mzcr.cz

Státní ústav pro kontrolu léčiv
Šrobárova 48, 100 41 Praha 10
E-mail: posta@sukl.cz

Děkujeme!

*Radim Ucháč
Hnutí Pro život ČR*

* * *

Z diskuse na internetu:

Před pár měsíci bych napsala, že taková pilulka je fajn. Teď ale na základě vlastní zkušenosti si tím nejsem vůbec jistá. Je mi 40, mám tři děti a v srpnu jsem neplánovaně otěhotněla (selhání antikoncepce). První myšlenka byla potrat a s tím jsem také šla k lékaři, vyřídila si papíry, termín v nemocnici, ale musela jsem čekat dva týdny, než budu v 7. týdnu a bude „ideální“ doba na výkon. Dva týdny jsou dlouhá doba, člověk má hodně času přemýšlet, dívá se na své děti a říká si: „Kdybych to udělala jim! Proč to má odnést tohle dítě, je stejně moje jako ony, není to žádná tkáň, je to malinkatý človíček.“ Nakonec jsem den před termínem zavolala, že nepřijdu, teď jsem ve čtvrtém měsíci a jsem ráda za každý uplynulý den, že mě přiblížil k datu narození mého dítěte. Kdyby byla pilulka, pravděpodobně bych ji spolkla a dnes si nejspíš vše vyčítala. Je to podle mě moc jednoduché a může to ženu vést k předčasnému, nevratnému závěru...

„Věřím ve vzkříšení mrtvých...!“ – Věřím v to opravdu?

Co přijde po smrti?

V některých časopisech se objevují na podzim okolo svátku „Dušiček“ seriály otázek. Před nějakým časem byl v takové anketě položen dotaz: „Co přijde po smrti?“ Zeptali se několika osob:

Obchodník: „Když se přikryje víko rakve, je konec, úplně mrtvo, hotovo. Všechno ostatní jsou kecy.“

Školačka: „Ještě jsem se tím nikdy nezabývala, co po mé smrti na mě přijde.“

Student: „Když umřu, jdu jako osoba úplně pryč od válu. Snad se moje nejnižší hodnoty a myšlenky nějak a někde projeví v jiné osobě. To ale nebude mít s mojí osobou nic co do činění.“

Bankovní úředník: „Už jsem z mnoha stran slyšel o převtělování duší a jednou se tím chci důkladně zabývat.“

Žák divadelní školy: „Přes hypnózu jsem se dověděl, že jsem před svým současným životem existoval už třikrát.“

Je to smutné. Žádný z těchto otázek nedal křesťanskou odpověď, kterou vyznáváme v Krédu: „Věřím ve vzkříšení mrtvých a život věčný.“

Celá obrovská kultura konzumu a volného času v moderní době v této „společnosti zábavy“ nám může připadat jako gigantický úhybný manévr, kterým jsou lidé odváděni od toho, aby si kladli opravdu podstatné a existenčně důležité otázky života a neztráceli se v povrchnostech. Průzkumníci trhu zjistili, že příčinou toho, proč se halloween v posledních 15 letech v Evropě tak razantně rozšířil, je jen a jen to, že lidé potlačují myšlenku na smrt. Právě okolo „Dušiček“ a v měsíci listopadu je člověk konfrontován se smrtí, ale také s myšlenkou, že i jeho vlastní život jednou skončí. A tu se stahují lidé na různých „party“, místo aby mysleli na smrt.

Tuto otázku rádi od sebe odsouváme a děláme, jako by už dávno byla zodpovězena: Otázka, co přijde po smrti, otázka po věčném životě, otázka o nebi a pekle – a také otázka, kde najdeme svoje vlastní místo.

O tom, jestli existuje život po smrti, není u většiny lidí vůbec sporu. Jak ukazuje shora uvedená anketa, není pro mnohé – statistikové říkají 50 % – skutečnost, že po smrti „to nějak jde dále“, vůbec tak sporná.

Ale víra v to, že na onom světě budou odděleni lidé dobří od zlých, že budou muset jednoho dne skládat účty a že existuje něco jako soud, že někteří přijdou do nebe a jiní na místo věčného zatracení – to odmítají dokonce křesťané ve své většině jako dávno překonané a patřící do říše legend.

Existují zpravidla dvě reakce: Buď to se říká, že to byl stejně dobrý člověk – víra tady pro ně není tak důležitá – a přijde určitě do nebe, jestli nějaké vůbec je. Nebo se obrací na jiné náboženské či esoterické představy o světě.

Přijdeme tak jako tak do nebe

V dnešní době má mnoho křesťanů ve svém životě víry takovou představu: Do nebe vedou pojízdné schody. Potřebuješ jenom na začátku naskočit (jsme přece všichni pokřtěni, máme to dokonce písemně v křestním listu) a na konci se zase seskočí (necháme se přece ještě křesťansky pohřbit). A všechno ostatní jde automaticky samo sebou. Není potřeba toho mnoho dělat. Člověk přijde automaticky nahoru. Před tímto pojetím zavírá Ježíš v evangeliu rozhodně dveře, když říká: „Snažte se ze všech sil vcházet těsnými dveřmi. Mnoho jich se bude snažit vejít, ale nebudou moci.“ (Lk 13,24)

Mnozí říkají: Než bych si měl církvi nechat dělat špatné svědomí, nebudu už chodit do kostela, nechci nic slyšet. Když mi církev nezpřístupňuje žádný dobrý pocit, ale spíše vkládá prst do ran společnosti a také do mých ran, pak si nepřeji mít s církvi nic společného.

Pseudonáboženské a esoterické představy

U samotných katolíků existují dnes kuriózní představy o životě po smrti. Žijeme v době synkretismu, to znamená

v době, kdy si každý vytváří svoje vlastní náboženství. Člověk si bere z rozličných náboženství různé prvky, které se mu líbí, které se mu jaksi zdají být logické a pěkné, a vytváří si tak vlastní náboženství.

Tak například věří mnoho „katolíků“ na reinkarnaci, znovuzrození po smrti do pozemského života. Přívrženci této nauky říkají, že člověk, který žil špatně, dostane v příštím životě šanci, aby se stal dobrým člověkem. Některé formy této nauky věří v nové zrození do zvířete, nebo že se vtělení od vtělení reinkarnuje do vyšší životní podoby.

Katolická víra ale nezná žádnou reinkarnaci. Ani Písmo svaté, ani tradice nemluví o reinkarnaci. V listu Židům čteme: „...a jako je lidem souzeno, že musí jednou umřít a pak nastane soud, podobně je tomu u Krista, když byl jednou obětován, aby vzal na sebe hříchy mnoha lidí.“ (Žid 9,27–28)

Víme ale, že Kristus za nás umřel, aby nás vykoupil, abychom přišli do nebe skrze milost a milosrdenství Boží, a nikoliv jenom za vlastní zásluhy. Ježíš řekl dobremu lotru na kříži: „Ještě dnes budeš se mnou v ráji...“ (Lk 23,43), a nikoliv: „Zítří se musíš reinkarnovat, můj milý!“

Musíme se ve své víře dobře vyznat a nenechat se svádět nějakými módními výmysly a trendy, které uvádějí do omylu. Právě „Rok víry“ nám může k tomu dát podnět.

Co říká katolická víra?

Katechismus katolické církve, který bude stát v tomto Roce víry ve středu našich úvah spolu s dokumenty 2. vatikánského koncilu, nám v článcích 988 až 1065 podává nauku církve o vzkříšení mrtvých a životě věčném.

Církev učí zcela jasně, že po smrti následuje osobní soud, při kterém člověk vidí celý svůj život, všechno, co udělal dobré a zlé, ve světle Božím.

Věčný život spočívá v tom, že v Bohu a ve společenství svatých najdeme svoji blaženost.

Nic si nenamlouvejme: Existuje osobní soud každého člověka. Bůh bere vážně náš život tady na zemi, bude soudit nejenom válečné zločince a vrahy, ale každého člověka. To není žádné vyhrožování, ale výraz Boží lásky: není vůbec jedno, co děláme, ani jak žijeme. Nic jiného nám Ježíš nechtěl říci.

Matka ustavičné pomoci

Nyní ale může nastat, že někdo kvůli svým hříchům vůbec ještě není schopný vstoupit s Bohem do plného společenství. Hřích nás přece odděluje od Boha. Potřebujeme proto po smrti ještě očištění, abychom mohli konečně přijít do nebe. Ježíš srovnává nebe často se „svatební hostinou“, ke které jsou ale připuštěni jen ti, kdo mají bílé šaty. Bílý šat je symbolem pro osvobození od hříchů, symbolem svatosti. Když někdo jde na svatbu a krásný oděv si pošpiní, pak se nemůže v tomto stavu objevit před snoubenci, ale musí se snažit šaty si vyčistit.

Místo očišťování (neboli očistec) není ani tolik místem, kde jsme za své hříchy „trestáni“, nýbrž vlastně, uvažujeme-li hlouběji, „vynálezem Božího milosrdenství“. Vždyť v očištci máme možnost projít očištěním a konat pokání za své hříchy, které je nutné, abychom mohli vejít do radosti nebes. Je to více dar než trest. „Ubohé duše“ jsou určitě „ubohé duše“, protože ještě nejsou u Boha, ale mají jistotu, že už jsou pro věčnost zachráněny. Pro ně už je věčné zavržení vyloučeno a nemožné. Je to jistota, kterou my na zemi ještě nemáme – my máme křesťanskou naději. Tak jsou v místě očišťování spojeny velká radost (že budou věčně u Boha) a velké utrpení (že jsou ještě daleko od Boha).

Držme se toho, co říká Ježíš Kristus: On je Pravda. On byl od Otce poslán, aby vnesl světlo do temnoty našich otázek a ukázal nám cestu k věčnému životu. A toto nám odpovídá na otázku: Co přijde po smrti? Jsou to tři věci:

1. Bůh není Bohem mrtvých, ale živých. Pro něho jsou všichni živí. Naši zemřelí žijí u Boha.

Existuje nejenom život na tomto světě, ale také jiný život, život ve světě Božím, v království Božím.

2. Věčný život není pouhé prodloužení pozemského života, nýbrž bude úplně jiný než tady. Náš život se promění. Proto nemusíme mít žádný strach ze smrti. Platí daleko více slova sv. Pavla: „Žádné oko nevidělo a žádné ucho neslyšelo, co připravil Bůh těm, kdo ho milují.“

3. Kristus mluví o „těch, které považuje Bůh za hodné věčného života“. Existují předpoklady pro život v nebeském světě. Musíme být vhodní pro království Boží, musíme být zralí. Člověk musí mít, slo-

Všichni občas potřebujeme vhodnou radu, pomocnou ruku. Panna Maria je Matka dobré rady. Je Matkou ustavičné pomoci, dovede nejlépe poradit a pomoci přímluvou i zvláštním zásahem do našeho života, je naší Přímluvkyní u Božího Syna, vede nás jemnou mateřskou rukou, chrání a posiluje. S důvěrou se jí tedy svěřujeme do ochrany.

Ti, kdo jsou lehkomyšní, podceňují sílu, zkušenosti a rafinovanost svých nepřátel a přepínají své vlastní síly, vystavují se velkému nebezpečí.

Žijí ve světě a se světem, nechávají se vést jeho „průmyslem zábavy“, společností – bez ohledu, zda má či nemá

morální zásady, chtějí se každému zalíbit. Sám Ježíš říká, že nemůžeme sloužit dvěma pánům. Nemůžeme sloužit Bohu a ďáblu, ukřižovanému Ježíši Kristu a zároveň tělesným žádostem, církvi a současně konzumnímu světu, katolické víře a egoistické kultuře smrti.

Avšak nesmíme se z tohoto světa stáhnout do své sobecké ulity. Nesmíme rezignovaně utéct před zodpovědností, před svým povoláním ve světě. Ježíš ve Velekněžské modlitbě říká, jak máme být ve světě. Máme povolání být jako misionáři světlem světa a soli země. Kde najdeme k tomuto jistou a bezpečnou pomoc?

Panna Maria je Matkou ustavičné pomoci!

P. Michael Maria

*Nejsvětější Panno Maria,
ty ses chtěla nazývat Matkou
ustavičné pomoci,
abychom ti nikdy nepřestali důvěřovat.
Vroucně tě prosíme,
přijmi nás mezi své služebníky
a služebnice.
Zasvěcujeme ti svůj rozum,*

*abychom stále pamatovali na lásku,
které jsi hodna.
Zasvěcujeme ti své srdce,
abychom po Bohu nejvíce milovali tebe.
Vznešená Královo,
chceme ti věrně sloužit.
Skrýj nás pod svůj ochranný plášť,
pomáhej nám ve všech potřebách
duše i těla,
ale zejména v těžké hodině smrti.
Matko ustavičné pomoci,
víme, že nás miluješ více,
než my milujeme sebe.
Buď proto naší Matkou a Paní.
Vládni a rozhoduj nad námi
a nade vším,
co je naše, jak se ti zlíbí.
Naše Matko,
vypros nám požehnání u Boha.
Přimlouvěj se za nás
ve chvílích lidské slabosti,
abychom ti zachovali věrnost
a jednou tě v nebi navěky chválili,
milovali a tobě děkovali.
Amen.*

vy Písma svatého, „svatební šaty“, aby se mohl zúčastnit nebeské hostiny.

To je významný bod křesťanské naděje. Katolická víra není žádné laciné útěsné poselství, právě naopak: Křesťan bere svůj pozemský život velmi vážně. Ví o své zodpovědnosti. On ví, že musí volit správnou cestu, aby došel k cíli. On ví, že jednou bude muset skládat účty. Bible říká: Bude „soud“, při němž bude ote-

vřena kniha našeho života, a pak se ukáže, kdo doopravdy jsme.

Smíme doufat, že při tomto soudu převáží milost nad právem, že budeme mít milosrdného soudce v Ježíši Kristu, který nás přijme do svého věčného království nikoliv na základě našich zásluh, nýbrž z lásky a milosrdenství.

Z -sks- 22/2012 přeložil -mp-

Katechismus andělů (3)

Na pokračování uveřejňujeme text *Katechismus andělů*, který knižně připravili a vydali v roce 2007 benediktinští mniši ve francouzském Le Barroux nedaleko Avignonu. Komunita benediktinů v Le Barroux již čtyřicet let zkvěta v duchu staré církevní tradice. Proto i texty, které vydávají, můžeme považovat za vzácný poklad církve, z něhož by měl čerpat každý, kdo chce porozumět tomu, co učí církev od svého počátku. *Katechismus andělů* vyšel ve Francii s církevním schválením. *Katechismus katolické církve se souvisle věnuje tématu andělů v člancích 328–354.*

5. Nehmotnost andělů

Jsou andělé čistí duchové – jako Bůh – nebo jsou z nějaké látky?

Katolické učení říká, že andělé jsou čistí duchové. (srov. IV. lateránský koncil) Na počátku církevní učitelé pochybovali o tom, že nebeské mocnosti jsou čistě duchové. Zdálo se jim, že by jim tak přiznali vlastně výsadu božskou. Svátý Basíl (*Liber de Spiritu Sancto*) si je představuje jako závan vzduchu nebo nehmotný oheň, zatím co svátý Jan Damašský (*De fide orthodoxa*) tvrdí, že „když říkáme, že [anděl] je nehmotný, je to vzhledem k nám, neboť ve srovnání s Bohem, jediným nesrovnatelným, jsou všechny věci hrubé a hmotné. Ve skutečnosti je pouze božské nehmotné a netělesné.“ Je potřeba naslouchat svatému Tomáši, abychom získali správné rozlišení: Jediný Bůh je absolutně jedno-

duchý, anděl je složený, ne jako my z látky a tvaru (materie a formy), ale z esence a bytí. (*STh I*, q.50, a.2, ad 3m)

Co znamená být složen z esence a bytí?

Je to Bůh, který dává každé stvořené esenci složené bytí *aktem*, díky kterému skutečně *existuje*. Naproti tomu samotný Stvořitel je ryzí Akt (*Actus purus*) a nevděčí za to nikomu. Jen proto se mluví o jednoduchosti Boha jako o nejvyšším atributu, nepřenositelném, takovém, který nemá žádnou analogii ve stvoření. Anděl se tedy netěší takové jednoduchosti. Sestává z esence (*quod est*, co jest) a aktu bytí (*quo est*, čím jest): aktu přijímaného od Stvořitele, který ho noří do existující skutečnosti. Posléze, každý anděl má svou *vlastní osobitost*, skrze kterou *má v držení svůj akt bytí*, ale také *případky*, které mu dávají zvláštní fyziognomii.

Nehmotnost andělů je často chápána jako znamení nízkosti, ba chladu, trochu jako nevtělená duše. Jak to je?

Samotné slovo *nehmotný* je klamavé. Zdá se, že přivádí ducha k privaci: nehmotné bytí, zbavené hmoty, se nám zdá k politování – není zbaveno složek, které definují lidský rod? Naopak, je třeba dát najevo, že závaží tělesné přirozenosti se vůbec nejeví jako faktor nadřazenosti. Pomalost, tíže, hloubka jsou rysy lidského tělesného bytí, které nutí poznávat prostřednictvím abstrakce ze smyslově vnímaného a s ne nevýznamným omezením možnosti omylu a nejistoty, kdežto ryzí duchové poznávají v Božím světle způsobem jasným, intuitivním a okamžitým.

Je mnoho zásahů andělů v Bibli: jaké přirozenosti je vypůjčené tělo, které na sebe vezme anděl během zjevení?

Ve stvoření existuje téměř nekonečná různost prvků, kterým může anděl velmi dobře jejich kombinací nebo zhuštěním dát vzhled i barvu. Mimoto není nedostupné jeho moci vzít na sebe některé z těchto prvků od zvířat nebo též, v některých případech, od živých lidí. Anděl Rafael, který doprovázel mladého Tobiáše na jeho cestě, kráčel, dýchal a pohyboval se s naprostou nenuceností. Vedle toho šedý pes, který doprovázel svatého Jana Boska v noci ulicemi Turína, který se tajemně zjevoval a mizel, aby ho bránil před těmi, kteří ho chtěli zabít, nebyl ektoplazma: doopravdy štěkal a kousal.

Jsou skutky vykonané těmito vypůjčenými těly způsobené životní potřebou?

Určitě ne! Kardinál Lépicier to velmi dobře vysvětluje ve svém díle *Le Monde invisible* (Neviditelný svět): „Je nutné vidět, že všechny tyto činy, které se u zvířat a živých lidských bytostí nazývají základními, nemohou být vlastně takto pojmenovány, když jsou vykonány působením andělů v tělech, která na sebe vzali. Ve skutečnosti, i když jsou vykonány úkonem andělů jako hlavních činitelů, jsou tyto činy naprosto nezištné a nejsou vůbec životně potřebné, protože těla, která skutky konají, nejsou živá a ani nejsou formálním způsobem součástí andělské přirozenosti.“

Kardinál Scola zvýšil počet kněží-exorcistů

Kardinál Angelo Scola v uplynulých dnech zdvojnásobil sbor kněží-exorcistů své ambroziánské arcidiecéze – ze šesti na dvanáct. Že nová jmenování reagují na zvyšující se počet žádostí o obřad exorcismu, potvrzuje pomocný biskup Angelo Mascheroni, který za sbor diecézních exorcistů zodpovídá od roku 1995. Zároveň však dodává ze své vlastní zkušenosti, že je skutečná přítomnost ďábla je velice řídkým jevem. „Přicházejí lidé všech generací, sociálních vrstev a kulturní úrovně,“ pokračuje italský biskup. „Absolvovali často tzv. terapii u různých mágů, někdy mají duševní poruchy, jindy je nutí k exorcismu rodina a příbuzní.“

„K úřadu církve a exorcisty patří naslouchat a dodávat útěchu,“ doplňuje italský biskup. „Po několika prvních sezeních se kajících dotazují na jejich katolickou praxi. Když zjistím, že deset let nepřijali svátost smíření, posílám je do zpovědnice. Tím se mnoho vyřeší. Vyzývám je také k modlitbě Otče náš, která je vlastně prvním exorcismem, když žádáme o vysvobození ze všeho zlého,“ dodává biskup Mascheroni. „Pokud je ďábel opravdu přítomen, evangelium nám říká, jak se zachoval Ježíš – modlil se, postil a miloval,“ uzavírá biskup-exorcista milánské arcidiecéze.

Jana Gruberová, Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Jakou skutečností je třeba připomenout pro tělesnou přítomnost anděla Rafaela v knize Tobitů?

Kardinál Journet na to odpovídá, že nelze uniknout přesné citaci Písma svatého. Posvátný text je dokonale jasný. Archanžel prohlašuje: „Já jsem Rafael, jeden ze sedmi andělů, kteří jsou připraveni, aby vcházeli před Hospodinovu slávu... Mohli jste vidět, že jsem nic nejedl; co vám bylo dáno vidět, bylo jen zdání.“ (Tob 12,15.19)

Když tedy archanděl Rafael pověřený učením a provázením Tobitů vzal na sebe tělesnou podobu, ta naprosto nevytvářela jeho přirozenost. Není látkou, z níž by se spolu s formou skládala andělská podstata. Není mu potřebná, tak jako je tělo potřebné pro duši k utváření lidské bytosti; není od něho vnitřně oduševňován a ožívována. (srov. Ch. Journet, *L'Église du Verbe incarné*. Desclée de Brouwer, 1962, sv. II, str. 960; Saint-Augustin, 2000, sv. III, str. 1569)

Jsou lidská těla, která andělé navenek přijímají, hmatatelná?

Ano, ale jsou to pro ně jen vnější nástroje uváděné podle jejich přání do pohybu, tak jako jsou štětec nebo dláto pohybovány rukou umělce pro zhotovení obrazu nebo sochy. „Vykonané skutky tak nemohou být přisuzovány tělům, ze kterých se zdají vycházet, a proto jsou to činy mechanické a ne živoucí.“ (Kardinál Lépicier, *Le Monde invisible*, str. 103–104)

Je možné mluvit o převtělení, když anděl ovládne přirozenost a nechá ji jednat podle svého?

„Ne, taková věc je nemožná, neboť pouze samotné nekonečné bytí, jakým je Bůh, může sdílet nějakou přirozenost, která je odlišná od jeho přirozenosti, svou vlastní osobitostí. Proto, ačkoli ďábel může ovládnout člověka, zvíře nebo hmotný předmět, vůbec se nemůže spojit hypostaticky čili osobně s člověkem nebo s každým jiným předmětem tím způsobem, jakým se Slovo spojilo s lidskou přirozeností, stávající se člověkem jako my.“ (*tamtéž*, str. 84)

Svatý Tomáš Akvinský klade základ pro toto tvrzení v *Sumě teologické* (STh III, q.3, a.1, ad 2m). Nemůže se říci, že se anděl „vtěluje“, a tím méně, že se ve vlastním slova smyslu „zhmotňuje“, ale že na sebe obléká přirozenost, jež není nově stvořena,

Poselství Královny míru svěřené Mirjaně

„Drahé děti! Mateřskou láskou a mateřskou trpělivostí vás opět zvu, abyste žili podle mého Syna, abyste žili jeho mír a jeho lásku. Abyste jako moji apoštolové přijali celým srdcem Boží pravdu a prosili Ducha Svatého, aby vás vedl. Tehdy budete moci věrně sloužit mému Synu a svým životem ukazovat druhým jeho lásku.

Láskou mého Syna a svojí láskou já jako Matka se snažím dovést všechny zatoulané děti do svého mateřského náručí a ukázat jim cestu víry. Děti moje, pomozte mi v mém mateřském boji a modlete se se mnou, aby hříšníci poznali svoje hříchy a upřímně se káli. Modlete se za ty, které můj syn vyvolil a posvětil ve svém jménu. Děkuji vám.“

Medžugorje 2. prosince 2012

ale jako jejich částí je užito prvků rozptýlených ve vesmíru, nad kterými mají andělé skutečnou vládu. Když tedy Stvořitel touží zavést nějakou změnu z obvyklých přírodních zákonů, svěruje její vykonání těm duchovním mocnostem, které jsou samy o sobě vyšší než viditelný svět. Andělé jsou služebníky a ministry velikého Krále, který jim ráčil sdělit některé věci ze své všemohoucnosti.

Je lidské tělo prvkem nadřazenosti nad ryzími duchy?

Od prvotního hříchu a kvůli němu přestává být lidské tělo, bohužel, harmonickým a spolehlivým převaděčem duševních hnutí. Je promítací plochou, často potměnou, někdy dokonce neprůhlednou, vždy ale dvojznačnou. Před dobou konečného slavného znovuzачlenění do Království je tak tělo zatíženo určitou podřadností vzhledem k andělské přirozenosti, i když již na této zemi září v člověku obraz Boží pro „přítomnost celé jeho duše v celém jeho těle“ (STh I, q.93, a.3).

Co můžeme vědět o počtu andělů?

Dom Vonier odpovídá: „Myšlenka na množství se vždy spojovala s myšlenkou na nebeské bytosti. Ačkoli nám Písmo nikdy neuvádí množství andělů, když se jedná o uskutečnění nějakého díla, je jich nicméně vždy mnoho, když se zjevují při oslavě Boha, tvořice jeho vojsko nebo jeho dvůr: »A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a taktó chválili Boha: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!« (Lk 2,13–14)“ (*Les Anges*. Paris, Spes, 1938) V kapitole 6, verši 16 a 17 Druhé knihy královské čteme, že král aramejský vyslal svá vojska, aby zajala proroka Eliáše. Jeho malý sluha mu spěchal říci, že je měs-

to obkličováno vojskem s koňmi a vozy. Eliáš mu odpověděl: „Neboj se, protože s námi je jich víc než s nimi.“ Potom prosil Boha, aby otevřel oči jeho služebníka, „a on uviděl horu plnou koní a ohnivých vozů“.

Jeden anděl pomáhající v čele vojsk Izraelitů.

Když Juda Makabejský a jeho bojovníci zjistili, že Lysias obléhá pevnosti, zapřisahalí úpěnlivě a v pláči Pána spolu s celým shromážděním, aby poslal Izraelitům dobrého anděla, který by je zachránil. Sám Juda Makabejský se první chopil zbraní, povzbudil ostatní, aby se spolu s ním se vystavili nebezpečí pro záchranu svých bratří. Vrazili tedy společně naplněni odvahou. Ještě se nacházeli nedaleko Jeruzaléma, když se v jejich čele zjevil bíle oděný jezdec mávající zlatými zbraněmi. [...] Vrhli se tedy jako lvi na nepřátele, pobili 11 000 pěšáků a 1 600 jezdců a donutili všechny ostatní k útěku. (Viz 2 Mak 11,6–12)

Je pojem počtu známkou slabosti, nebo dokonalosti?

Je zřejmé, že jakmile vstupujeme do světa duchovního, musí mít pojem počtu svůj zvláštní význam, a když říkáme, že andělé jsou nevyčísitelní, chápeme tím něco zcela jiného než myšlenku, která nás napadne při běžné mluvě. V materiálním světě je počet spíše nutností než dokonalostí; ve věcech duchovních znamená nic jiného. Duchové se násobí proto, aby umožnili větší a kompletnější projevení dokonalosti Boží. Jestliže se soustředíme na tento úhel pohledu, rychle si uvědomíme krásu tradičního katolického učení, podle kterého andělé překračují početně

všechny poznané věci. Každá myšlenka, kterou máme o množství, se zde mění: jeden anděl odráží slávu Boha tímto způsobem, druhý to dělá zase jinak, a množství je zde tak něco velmi dokonalého, protože ono samo je obrazem zcela nevyčerpatelné dokonalosti.

Je možné prokázat, že je bezpočet andělů?

Je vlastním posláním andělů být podle stvořeného způsobu odrazem Boží dokonalosti. Každý z duchů to činí svým způsobem a vždy stále stoupající a téměř nekonečná hierarchie andělů nemůže vyčerpat bohatství krásy, která vyzařuje z Boha. Počet se stal v této filosofii věcí zcela odlišnou od toho, co je ve výpočtech fyzika a přírodovědce. Je to otázka důstojnosti, a ne pouhého kladení vedle sebe.

Pojem nevyčísitelnosti mate představivost; jaký základ jí můžeme dát?

Nejedná se o opakování totožných elementů, jako jsou zrnka písku na mořském břehu, ale o stoupající růst hierarchizovaných a zářivých přirozeností, z nichž každá odráží jeden aspekt nekonečné Boží dokonalosti, aniž by někdy vyčerpala božskou podstatu.

Podléhají andělé zákonům prostoru?

Poněvadž jsou andělé nehmotní, nezabírají viditelné místo vymezené kvantitativně měřitelným prostorem. Když tedy říkáme, že anděl sestupuje z nebe do našeho světa, aby nás chránil, není to nic jiného než jistý způsob mluvy. Vykonává jednoduše svůj zadaný úkol u předmětu, aniž by opustil své původní místo. Říci, že jsme pocítili jeho přítomnost, znamená, že jsme se podrobili vlivu jeho blahodárné činnosti. Anděl nelétá z místa na místo. Provádí pouze své úkoly na různých objektech. Aplikováno na anděla strážného: je stále u Boha a nepohne se od nás ani na krok. Skutečně, „i když někdy anděl opustí člověka ve vztahu k místu, nepouští ho, co se týká účinků jeho ochrany, neboť, i když je v nebi, ví, co se děje s tím člověkem. Nepotřebuje čas, aby se přemístil, ale zůstává tak u člověka nepřetržitě.“ (Sth I, q.113, a.6, ad 3m) Pro nás je nezbytné vždy myslet obrazně, jako když říkáme „slunce vychází, slunce zapadá“, i když ono zůstává nepohyblivé.

Máme zásahům andělů přisuzovat fenomen vsudypřítomnosti?

Vsudypřítomnost může být přisuzována pouze Bohu.

„Když čteme, že se osobnosti mimořádné svatosti nacházely na dvou nebo více místech najednou, není tím řečeno, že se totéž tělo nacházelo skutečně na těchto různých místech... Vsudypřítomnost v těchto případech svatých spočívá v tom, že se v téže chvíli, kdy jejich tělo lokálně zaujímá určité místo, anděl poslaný Bohem převezme jejich rysy a místo nich provede činy, jako by je vykonali oni sami.“ (Lépicier, *Le Monde invisible*)

Jsou andělé podřízeni zákonům času?

Jsou podřízeni měřením času, který jim je vlastní a který se nazývá *vum* a je srovnatelný s naším psychologickým časem. Pro ně neexistuje dělení času na dny, měsíce a roky. Čas se měří jejich vlastním myšlením.

Příklad: Nasloucháte dosti dlouho Bachovu chorálu a na konci tohoto krásného uměleckého díla poznamenáte: „Ani jsem si neuvědomil ubíhající čas.“ Určitým způsobem jste vyšel z času podle hodin a vstoupil do času kvalitativně duchového.

6. Kult andělů

Má se pěstovat kult svatých andělů?

Katolické učení říká, že jsme povinni pěstovat vůči Bohu kult adorace, vůči přesvaté Panně kult hyperdulie a vůči nebeským svatým kult dulia (*doulos* - otrok). Právě tento kult dulia jsme povinni vzdávat svatým andělům.

Nevaruje však svatý Pavel Kolosany před jakýmsi kultem andělů?

Za časů Apoštolových již kolovaly názory cizí obsahu víry, s příchutí gnosticizmu: andělé se tu připodobnili demiurgům. Zde je text svatého Pavla: „Nikdo vám nesmí upírat (právo na) vítěznou odměnu, nikdo, kdo si libuje v pokořování sebe, v uctívání andělů, kdo je ve viděních jako doma. (Takový člověk) nemá proč se nadýmat, (protože to dělá pod vlivem) svého tělesného smýšlení...“ (Kol 2,18)

Není přesto vidět v životě církve důvěrný kult svatých andělů?

Ano, již v prvotní církvi se objevovala tato úcta ke svatým andělům, živá a prostá, taková, jako byla ve Starém zákoně. Podobně vidíme ve Skutcích apoštolských, jak byl svatý Petr z vězení vysvobozen andělem. A když se ukázal v domě svých učedníků a ti ho poznali, jednoduše prohlásili: „Tak to bude jeho anděl.“ (Sk 12,15) Ve 4. století se pouštní Otcové s anděly bratřili; v 5. století doporučuje svatý Benedikt zpívat žalmy pod jejich dohledem (*Regula Benedicti*, kap. 18) a upozorňoval své mnichy, že andělé předávají Bohu zprávy o všech jejich skutcích. V 6. století říká papež svatý Řehoř Veliký, že „od narození Spasitele andělé již neopovrhují lidmi, ale váží si jich jako svých druhů a jim rovných“. Říká se, že svatý Řehoř viděl zjevit se na vrcholu Andělského hradu anděla, který zasunuje meč do pochvy na znamení, že mor, který sužoval Řím, skončil. Od času svatého Řehoře úcta ke svatému Michaelovi a ke všem andělům měla vlivné centrum na hoře Gargano. Jiné středisko, jisté opakování prvního, se vytvářelo za podobných podmínek: na hoře svatého Michaela (Saint-Michel) v 8. století. Francouzští králové se rádi dovolávali ochrany velkého archanděla a vzývali jeho pomoc. Za doby svatého Bernarda požívali přízně andělů křižáci. Bylo to v roce 1145, když křesťanská armáda nedaleko údolí Roab byla zachráněna andělem, který převzal roli vůdce, aby ji převedl bez pohromy až nedaleko ke Gadaře. Ta událost udělala obrovský dojem. To celé vysvětluje, jak byl svatý Bernard přiveden k tomu, aby mluvil o andělech s nadšením, protože nebezpečí modlářství bylo již potlačeno.

*Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP*

Všichni máte od svých kněží nejen brát, nýbrž jim také dávat

V době tak velkých sporů mám starost zvláště o naše milované kněze. Moje láska je sice vyvolila a moje milost a moje požehnání jim zvláště patří.

Ale moc Zlého se pokouší škodit především jim, aby je přivedla k pádu a tak oddělila pastýře od stáda. Jak velmi je v nebezpečí jejich víra a věrnost! Oni, kteří mají vyzářovat moji lásku a působit jako příklad a zástupci mé lásky, potřebují tolik vaši podporu a vaši modlitbu. Milujte je a umožněte jim, aby byli muži lásky. Vaše přízeň, vaše důvěra a vaše pomoc jsou tak potřebné proti vši kritice, vši nemilosrdnosti,

ano, také proti nenávisti a pronásledování. Všichni byste od svých kněží neměli jenom brát, nýbrž jim také dávat.

Není dávání podstatou lásky a nepatří k tomu také přijímání?

Snažte se o společenství lásky, které se navzájem přijímá a nese v lásce ke mně a lásce navzájem. Pak může spočívat moje požehnání také na vás všech. Všichni jste přece církev, moje milovaná církev, v níž jsem sám přítomen svojí bohatou milostí a láskou.

*Ježíš sestře Františce Marii
od Ukřižované Lásky*

HLÁSÁNÍ EVANGELIA V EKONOMICKÉ A FINANČNÍ SFÉŘE

Svatý otec Benedikt XVI. ve své promluvě k účastníkům výročního shromáždění Papežské rady Iustitia et Pax připomněl priority katolické sociální nauky. Zdůraznil, že dnešní kultura je poznamenána „utilitaristickým individualismem a technokratickou ekonomikou“ a má sklon snižovat hodnotu člověka. Pro křesťanství je naproti tomu „práce jedním ze základních hodnot člověka: pro jeho život ve společnosti, pro rozvoj rodiny a jako podíl na společném blahu a pokoji. Z tohoto důvodu je cíl, jímž je umožnění práce pro všechny, prioritou, a to i v době hospodářské recese.“

Papež Benedikt XVI. vyzdvihl také nutnost „nového hlásání evangelia v sociální sféře, aby se mohl prosadit nový humanismus, jenž pomůže nahradit moderní modly spolu s individualismem a konzumním myšlením »kulturou bratrství, nezištnosti a solidární lásky«.

Podle agentury kat.net

BENEDIKT XVI. VARUJE PŘED NEZNALOSTÍ KRISTA

Při setkání se skupinou francouzských biskupů, kteří nedávno vykonávali v Římě kanonickou návštěvu „ad limina“, Svátý otec Benedikt XVI. pronesl mj. tato varovná slova, i na adresu katolíků: „Je to ve skutečnosti dvojí nevědomost – nedo-

statečná obeznámenost s Ježíšem Kristem a neznalost ušlechtilosti jeho učení, které má trvalou platnost při hledání smyslu života a dobra. Tato neznalost způsobuje, že mladí lidé nechápou dějiny a že se necítí dědici této naděje, která utvářela život společnosti, umění a kulturu Evropy.“ Zároveň vybidl: „Modlitba a čin – to jsou prostředky, jejichž využití po nás Spasitel žádá i dnes.“

INICIÁTOR

„VÝZVY K NEPOSLEŠNOSTI“ JIŽ NENÍ MONSIGNOREM

Iniciátor výzvy rakouských kněží „Pfarrei-Initiative“ a takzvané „Výzvy k neposlušnosti“ P. Helmut Schüller už není monsignorem. Svátý stolec odejmul 29. listopadu 2012 P. Schüllerovi čestný titul „kaplan Jeho Svatosti“, kterého se mu dostalo za jeho dřívější působení ve funkci generálního vikáře vídeňského arcibiskupa, kardinála Christoha Schönborna. Rozhodnutí Svatého stolce následovalo krátce poté, co zmíněný kněz oznámil v médiích, že se chystá na příští rok svolat do Německa mezinárodní setkání rebelujících kněží. Výzva rakouských kněží má přibližně 400 podpisů a prosazuje staronové a čas od času se opakující požadavky, které mají velký ohlas v médiích, jako svěcení žen či zrušení celibátu.

*Podle České sekce
Vatikánského rozhlasu*

ROZVOZ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA VLAKY proběhne v sobotu 22. prosince 2012.

Jízdní řády stěžejních vlaků jsou již známy:

- Os 2608:** Benešov n. Ploučnicí (14.31)
– Mlýny (14.58)
- Os 2630:** Mlýny (14.59) – Děčín východ (15.39)
- Os 2931:** Bohumín (9.44)
– Mosty u Jablunkova (10.53)
- Os 3130:** Ostrava hl. nádraží (9.47)
– Frýdlant nad Ostravicí (10.39)
- Os 6106:** Lovosice (12.01) – Louny střed (13.31)
- Os 6609:** Děčín východ (12.45)
– Česká Lípa hl. nádraží (13.26)
- R 1110:** Nymburk hl. nádraží (10.08)
– Rumburk (12.42)
- R 1127:** Olomouc hl. n. (11.07)
– Opava východ (13.36)
- R 1231:** Zábřeh na Moravě (9.26)
– Šumperk (9.39)
- R 610 Karlex:** Ústí nad Labem hl. nádraží (12.48)
– Cheb (15.41)
- R 644 Lužnice:** Veselí nad Lužnicí (12.40)
– Tábor (13.05)
- R 660 Rožmberk:** Brno hl. nádraží (7.20)
– Plzeň hl. nádraží (13.57)
- R 672:** Brno hl. nádraží (6.20)
– Praha hl. nádraží (9.59)
- R 733 Radegast:** Brno hl. nádraží (7.02)
– Bohumín (9.33)
- R 758:** Praha hl. nádraží (12.15)
– Cheb (15.27)
- R 774 Říp:** Praha hl. nádraží (10.48)
– Děčín hlavní nádraží (12.32)
- R 805:** Brno hl. nádraží (8.36) – Přerov (10.35)
- R 855:** Jaroměř (14.20) – Trutnov hl. n. (15.20)
- R 866 Slavkov:** Brno hl. nádraží (8.57)
– Pardubice hl. nádraží (10.57)
- R 882:** Kolín (9.14)
– Ústí nad Labem západ (11.09)
- R 901 Praděd:** Brno hl. nádraží (7.18)
– Jeseník (11.10)
- R 988:** Pardubice hl. nádraží (13.05)
– Liberec (15.57)
- Sp. vlak 1721 Litava:** Brno hl. nádraží (7.35)
– Uherské Hradiště (9.19)
- Sp. vlak 1984 Doubrava:** Havlíčkův Brod (10.16)
– Chrudim (11.45)

Betlémským světlem si můžete zapálit přinesené svíce a petrolejky vždy u vlaku ve všech stanicích, kde vlak zastavuje podle jízdního řádu. Jako v minulých letech na tyto vlaky mohou v jednotlivých stanicích navazovat další místní vlaky. Proto doporučujeme sledovat místní informace, popř. internetové stránky www.betlemskesvetlo.cz.

Ve Světle č. 39/2011 ze dne 2. 10. 2011 jsme uveřejnili číslo účtu povolené celostátní veřejné sbírky, musíme tedy ze zákona zveřejnit ve Světle v určeném termínu i toto

VYÚČTOVÁNÍ VEŘEJNÉ SBÍRKY MCM

Vážení čtenáři Světla, chtěli bychom touto cestou poděkovat za všechny Vaše dary, které jste nám zaslali složenkou, vloženou ve Světle č. 39/2011. Ať Vám Bůh odplatí dobrou duchovními!

Veřejná sbírka na úhradu půjček na koupi domu na Dolním nám. č. 114/24 v Olomouci, propagovaná ve Světle a Matičním zpravodaji, konaná občanským sdružením Matice cyrilometodějská Olomouc, IČO 00533866, zahájena 23. 9. 2011, povolená Krajským úřadem v Olomouci pod č.j. KÚOK/95305/2011/OE/400, byla podle platných předpisů ukončena ke dni 22. 9. 2012 a účet č. 107-334830207/0100, na kterém se peněžní prostředky shromažďovaly, byl zrušen.

Krajský úřad zkontroloval a schválil správnost užití prostředků, uvedených ve vyúčtování:

Hrubý výtěžek sbírky činil 1 022 768,83 Kč.

Náklady: poplatky z běžného účtu za vedení účtu a položky – 3 764 Kč.

Čistý výtěžek sbírky činil 1 019 004,83 Kč.

Použití výtěžku: uhrazeny půjčky od fyzických osob na koupi domu na Dolním nám. č. 24 v celkové výši 1 018 812 Kč.

Zůstatek na účtě byl 192,83 Kč. Ten byl převeden na běžný účet MCM a včleněn do úhrady nejbližší půjčky, a to dne 16. 11. 2012.

Věra Mrtvá, jednatelka MCM

Papežská misijní díla

- pokračovatel v poslání sv. Františka Xaverského SJ

V pondělí 3. prosince každoročně slavíme svátek sv. Františka Xaverského (1506 Navarra – 1552 Sancian u Kantonu), patrona šíření víry a patrona všech misíí. Letos byly oslavy svátku tohoto světce, který je ochráncem všech misionářů, ještě významnější, protože si připomínáme 460 let od jeho úmrtí a také 100 let od založení Papežských misijních děl na našem území.

Celosvětovým hlavním posláním **Papežských misijních děl (PMD)** je zajišťovat misijní činnost katolické církve na všech kontinentech, zvěstovat evangelium, učit lidi v misiích hospodařit a vést je ke spoluúčasti a respektovat vzájemnou lidskou důstojnost. PMD pomáhají potřebným bez ohledu na barvu pleti, náboženské vyznání či národnost. PMD se snaží konkrétní pomocí odpovídat na velké problémy dnešního světa, jako je bída, hlad, lepra, negramotnost, AIDS atd. Skrze spolupráci s misionáři a misijními pracovníky nabízí jak hmotnou, tak duchovní pomoc. Princip činnosti spočívá v tom, že každý, kdo chce podpořit misijní činnost, přispívá do „společné pokladnice“, ze které se pak podle aktuální potřeby spravedlivě rozdělují.

Pomoc spočívá v těchto čtyřech hlavních oblastech:

1. Papežské misijní dílo šíření víry – stará se o světové misie a podporu infrastruktury nezbytné pro pomoc potřebným, kterou zajišťují hlavně misionáři, biskupové, kněží, řeholníci a mnoho místních věřících. Jedná se o stavbu a opravu kostelů, klášterů, far, škol, formačních center apod.

2. Papežské misijní dílo svatého Petra apoštola – se týká především podpory výchovy a formace přibližně 90 000 budoucích kněží na misiích, studujících přibližně v 900 seminářích.

3. Papežská misijní unie – vybízí všechny kněze a řeholníky ve světě, aby ve svém prostředí podporovali duchovní a hmotnou misijní pomoc.

4. Papežské misijní dílo dětí – financuje přes 3 500 projektů v Africe, Asii a Latinské Americe, a tak posílá z celého světa pomoc pro více než 4 miliony chudých

děti. Projekty zahrnují školy a mimoškolní asistenci nejchudším rodinám, základní zdravotnickou pomoc, starost o hladovějící, oběti válek, AIDS, katastrof, násilí, obchodu s dětmi a další.

Papežská misijní díla v České republice rozvíjejí projekty v rámci *Díla šíření víry* v Zambii, Malawi, Papui-Nové Guineji, Bangladéši, Surinamu, Guyaně, Sri Lance a Indonésii, celkem tedy v osmi zemích, na území jedenácti diecézí. Pomoc jde na zajištění základní pomoci pro diecéze, na katechetické programy, stavby a opravy kostelů, kaplí, formačních center, far a řeholních domů. Na tyto projekty je věnována sbírka z Misijní neděle.

PMD se také v letošním roce soustředí na podporu studia asi 300 bohoslovců ze čtyř seminářů v Zambii, na Sri Lance a Papui-Nové Guineji. V pěti dalších seminářích pomáhají pokrýt nutné opravy, nákup potřebných věcí a cestovní výdaje.

Projekty *Papežského misijního díla dětí* podporují celkem 78 projektů v 17 diecézích. Konkrétně se jedná o 105 514 chudých dětí z devíti zemí: Uganda, Zambie, Guyana, Surinam, Jamajka, Bangladéš, Indie, Sri Lanka a Papua-Nová Guinea.

Více informací na www.missio.cz.
Monika Vývodová

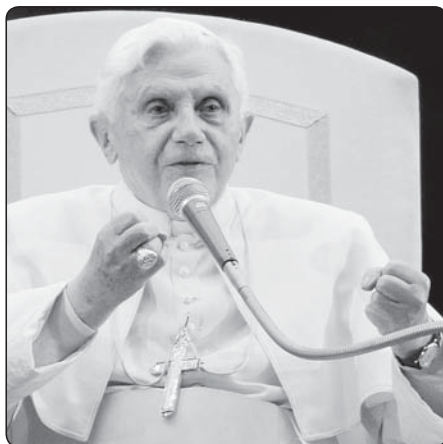

JAK MLUVIT O BOHU DNES - dokončení ze str. 2

nýbrž musíme to očekávat od Boha a prosit Jež o to. Mluvení o Bohu se tedy rodí ze slyšení, z našeho poznání Boha, které se uskutečňuje v důvěrnosti s Ním, v životě modlitby a podle příkázání.

Komunikovat víru, podle svatého Pavla, neznamená přinášet sebe sama, ale otevřeně a veřejně říkat to, co viděl a slyšel při setkání s Kristem, co zakusil ve svém životě, který je nyní proměněn tímto setkáním. Znamená přinášet onoho Ježíše, jehož přítomnost v sobě vnímá a který se stal pravou orientací jeho života, aby všichni pochopili, že On je nezbytný pro svět a rozhodující pro svobodu každého člověka. Apoštol se nespokojuje s ohlašováním slov, nýbrž zapojuje do velkého díla víry celé svoje bytí. K mluvení o Bohu je třeba dát Mu prostor v důvěře, že On působí skrze naši slabost; dát Mu prostor beze strachu, jednoduše a s radostí, v hlubokém přesvědčení, že čím více budeme klást do středu Jeho a nikoli sebe, tím více bude plodnější naše komunikace. Platí to i pro křesťanské komunity, které jsou povolány ukazovat přetvářející působení Boží milosti, překonávat individualismy, uzavřenost, egoismus, lhostejnost a žít Boží lásku v každodenních vztazích. Ptejme se, zda jsou naše komunity opravdu takové. Musíme usilovat o to, abychom vždycky a skutečně hlásali Krista a nikoli sebe.

V tomto bodě je třeba se ptát, jak komunikoval Ježíš sám sebe. Ježíš ve své jedinečnosti mluví o svém Otci – Abba – a o Božím království s pohledem, který plně soucítí s těžkostmi a protivenstvím lidského života. Mluví s velkým realismem. Řekl bych, že podstatou Ježíšovy zvěsti je to, že činí svět transparentním a náš život cenným pro Boha. Ježíš ukazuje, že ve světě a ve stvoření prosvítá Boží tvář, a ukazuje, jak je v každodenním dění našeho života přítomen Bůh. V podobenstvích z přírody, o hořčičném zrně, o poli osetém různými semeny, anebo z našeho života, pomysleme na podobenství o ztraceném synovi, o Lazarovi a na další podobenství. V evangeliích vidíme, jak se Ježíš zajímá o každou lidskou situaci, s níž se setkává, noří se do reality mužů a žen svojí doby s plnou důvě-

rou v pomoc Otcovu. Bůh je v dějinách skrytě přítomen, a jsme-li pozorní, můžeme Jež potkat.

Učedníci, kteří žijí s Ježíšem, a zástupci, které Jež potkávají, vidí, jak reaguje na nejrůznější problémy, vidí, jak mluví, jak jedná, vidí v Ném působení Ducha Svatého, jednání Boha. V Ném se snoubí zvěst a život. Ježíš jedná a učí, přičemž vždycky vychází z niterného vztahu s Bohem Otcem. Tento styl se pro nás křesťany stává podstatným ukazatelem. Náš způsob života ve víře a v lásce se stává mluvením o Bohu dnes, protože ukazuje věrohodnost existence žité v Kristu i realismus toho, co vyjadřujeme slovy, která nejsou jenom slovy, ale ukazují skutečnost, pravou skutečnost. V tom je třeba, abychom pozorně shromažďovali znamení času své doby a identifikovali potenciál, touhy a překážky, na které narážíme v současné kultuře, zejména touhu po autenticitě, prahnutí po transcendenci, vnímavost pro ochranu životního prostředí, a bez bázně podávali odpovědi, které nabízí víra v Boha. Rok víry je příležitostí za pomoci fantazie pohnuté Duchem Svatým objevovat na osobní i komunitní rovině nové cesty, aby moc evangelia byla všude životní moudrostí a existenciální orientací.

Také v naší době je přednostním místem pro mluvení o Bohu rodina, první škola sdílení víry novým generacím. Druhý vatikánský koncil mluví o rodičích jako o prvních hlasatelích Boha (srov. *Lumen gentium*, 11; *Apostolicam actuositatem*, 11), povoláných znovu objevovat své vlastní poslání, přijímat odpovědnost za výcho-

vu, otevírat svědomí maličkých Boží lásky, což je zásadní služba jejich životům, být prvními katechety a učiteli víry svých dětí. V tomto poslání je především třeba bedlivosti, to znamená umění chápat se vhodných příležitostí k mluvení o víře v rodině a umožňovat zrání kritické reflexe vzhledem k mnoha podmíněnostem, jimž jsou jejich děti vystaveny. Tato rodičovská pozornost je také vnímavostí pro možné náboženské otázky, které se vyskytují v dětských duších někdy zjevně, někdy skrytě. A potom radost: sdílení víry má mít vždycky radostnou tóninu. Je to velikonoční radost, která nepřechází mlčením nebo neukrývá skutečnost bolesti, utrpení, námah, těžkostí, nedorozumění i samotné smrti, ale dovede podat kritéria výkladu toho všeho v perspektivě křesťanské naděje. Dobrý život evangelia je právě tento nový pohled, tato schopnost vidět každou situaci očima Boha samého. Je důležité pomáhat všem členům rodiny, aby chápali, že víra není přítěží, nýbrž zdrojem hluboké radosti, vnímavím Božího jednání, rozpoznáváním přítomnosti dobra, které nepůsobí rozruch a skýtá drahocenné ukazatele dobrého prožití vlastní existence. Nakonec je to schopnost naslouchání a dialogu: rodina má být prostředím, které učí společnému soužití a opětovnému urovnávání rozporů ve vzájemném dialogu, který je tvořen nasloucháním a slovem, chápavostí a láskou, aby byl pro každého znamením milosrdné lásky Boží.

Mluvit o Bohu proto znamená dát pochopit slovem a životem, že Bůh není konkurent naší existence, ale spíše její skutečný ručitel, záruka velikosti lidské osoby. Tím se vracím na začátek: mluvení o Bohu je působivé a jednoduché sdílení toho, co je podstatné, slovem i životem: sdílení Boha Ježíše Krista, onoho Boha, který nám prokázal lásku tak velikou, že se vtělil, zemřel a vstal z mrtvých pro nás; onoho Boha, který žádá, abychom jej následovali a nechali se přetvářet jeho nezměrnou láskou kvůli obnově vlastního života a svých vztahů; onoho Boha, který nám daroval církve, abychom putovali společně a skrze Slovo a svátosti obnovovali celou lidskou obec, aby se mohla stát Městem Božím.

*Přeložil Milan Glaser SJ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu*

Pondělí 17. 12. 2012: 6:05 Octava dies (698. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Zimbabve: Z temnoty **6:55** Putování modrou planetou: Austrálie **7:40** Přejeme si... **7:55** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **8:15** Jak potkávat svět s Janem Rokytou **9:35** Pro vita mundi (12. díl): Eva Langrová **10:20** Nedělní čtení: 3. neděle adventní **10:50** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **11:10** Terra Santa News (46. díl): 12. 12. 2012 **11:30** NOEkreace (161. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** O pasáčku Asafovi (5. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert studentské scholy **13:20** Pěšák Boží **14:10** Octava dies (698. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:40** BUCKFAST ABBEY **15:00** Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh **15:20** Noční univerzita: Církevní rozměr víry a víra jako osobní přesvědčení – Aleš Opatrný **16:10** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **17:00** NOEparáda (195. díl) [L] **17:40** Tatman **18:25** Sedmihlásky **18:30** O pasáčku Asafovi (6. díl) **18:40** Misionáři, cestovatelé lásky **19:10** Přejeme si... **19:25** Společně pro lepší společnost **20:00** Klapka s... (52. díl) [P] **21:00** Na koberečku [P] **21:10** Pašijový kříž **21:50** Doc. Vladimír Petkevič, CSc. – Život a dílo E. Steinové **22:55** Octava dies (698. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Rok příprav na cyrilometodějské výročí 2013 **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 18. 12. 2012: 6:05 Detvianske kríže **6:20** Koncert Václava Hudečka **7:35** Srdce pro bezmocné **8:00** Ich bin: Já jsem **8:55** Charita sv. Anežky Otrokovice (2. díl): Charitní domov Otrokovice – Dům pro seniory **9:00** Boromejky pod Petřínem **9:15** Hudební magazín Mezi pražci **10:00** Octava dies (698. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Doc. Vladimír Petkevič, CSc. – Život a dílo E. Steinové **11:40** Sedmihlásky **11:45**

V netradiční dobu se návštěvníkům Českého Švýcarska otevře barokní skvost severních Čech. **PODVEČERNÍ PROHLÍDKY za svítu svíček se konají V RUMBURSKÉ LORETĚ v úterý 18. 12. 2012, 15. a 29. 1. 2013 vždy od 18 hodin.** Během hodinové prohlídky kulturní památky z počátku 18. století zazní zpěv duchovních písní. Prosincovou adventní prohlídku doplní mj. staročeské lorátní zpěvy. Zájemci se dozví podrobnosti o historii loretánské kaple Panny Marie, křížové chodby a poutní kaple Svatých schodů. K vidění bude Černá madona loretánská, restaurované malby a výjimečná sochařská výzdoba Svatých schodů. Seznámení s historií a zajímavostmi barokního poutního areálu v tajuplné večerní atmosféře pořádá Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk.

Rezervace je možná na tel. 604 555 922 a na e-mailu loreta.rumburk@seznam.cz. Vstupné je 80 a 40 Kč.

Loreta v Rumburku patří svou štukovou a sochařskou výzdobou mezi nejhodnotnější loretánské kaple v České republice. Architektonicky cenná vnější schránka loretánské kaple Panny Marie je barokní kopii italského renesančního originálu. Předmětem úcty poutníků je Svatá chýše, dům Panny Marie v Nazaretu, v němž došlo ke zvěstování o narození Spasitele, byl vychován Ježíš a žila Svatá rodina. Svatou chýši v Rumburku dal podle projektu významného architekta Johanna Lucase Hildebrandta z Vídně postavit v letech 1704–1707 majitel panství kníže Anton Florian z Liechtensteina. Loreta v Rumburku je celoročně přístupná, konají se zde koncerty, doprovodné kulturní akce, výstavy a příležitostně mše svaté.

Více informací k zimním večerním prohlídkám sdělí: Klára Mángrová, GSM 724 072 525, e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz.

O pasáčku Asafovi (6. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (36. díl): Dechovka **12:35** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **13:30** Putování modrou planetou: Austrálie **14:20** Kulatý stůl: Rok příprav na cyrilometodějské výročí 2013 **15:50** Přejeme si... **16:10** Plavební stupeň Přelouč [P] **16:25** Ruslan **16:40** Léta letí k andělům (57. díl): Mons. Jan Graubner **17:00** Restituční polemika **18:00** Noeland (61. díl) **18:30** O pasáčku Asafovi (7. díl) **18:40** Sedmihlásky **18:45** Dávní hrdinové: Vyzrazení **19:10** NOEkreace (161. díl) **19:20** Charita sv. Anežky Otrokovice (2. díl): Charitní domov Otrokovice – Dům pro seniory **19:25** Děti ulice **19:40** Zpravodajské Noeviny (448. díl): 18. 12. 2012 [P] **20:00** Bol som mimo [L] **21:05** Terra Santa News (46. díl): 12. 12. 2012 **21:25** Nadace Divoké husy **21:40** Zpravodajské Noeviny (448. díl): 18. 12. 2012 **22:00** U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (66. díl) **23:25** BUCKFAST ABBEY **23:45** Přejeme si... **0:05** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **0:25** Johann Sebastian Bach: Člověk, který dal hudbě dýchat **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 19. 12. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny (448. díl): 18. 12. 2012 **6:20** Noční univerzita: Církevní rozměr víry a víra jako osobní přesvědčení – Aleš Opatrný **7:05** Liptál včera a dnes **8:25** Pašijový kříž **9:00** Outdoor Films s Miloslavem Stinglem (10. díl) **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **11:45** NOEkreace (161. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Klapka s... (52. díl) **13:05** Misionáři, cestovatelé lásky **13:40** Post Scriptum s P. Adamem Ruckim **14:00** Hlubinami vesmíru s dr. Richardem Wünschem, 1. díl **14:50** Na koberečku **15:00** Tatman **15:15** NOEparáda (195. díl) **16:00** Octava dies (698. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **16:30** Cesta k domovu **16:50** Zpravodajské Noeviny (448. díl): 18. 12. 2012 **17:05** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **18:00** Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] **18:50** Sedmihlásky **18:55** O pasáčku Asafovi (8. díl) **19:05** NOEkreace (161. díl) **19:20** Terra Santa News (47. díl): 19. 12. 2012 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **20:20** Veronika Barátová – Všechno co mám, je tvé [P] **21:30** Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh **21:50** Noemova pošta: prosinec **23:20** Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] **23:55** Koncert Václava Hudečka **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 20. 12. 2012: 6:05 Misionáři, cestovatelé lásky **6:35** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **6:55** BUCKFAST ABBEY **7:15** Platinové písničky (36. díl): Dechovka **7:45** Plavební stupeň Přelouč **8:00** Přejeme si... **8:15** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **9:20** Dopisy z rovníku **10:05** Kulatý stůl: Rok příprav na cyrilometodějské výročí 2013 **11:40** Sedmihlásky **11:45** O pasáčku Asafovi (8. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Koncert Václava Hudečka **13:15** Terra Santa News (47. díl): 19. 12. 2012 **13:40** Klapka s... (52. díl) **14:45** Noeland (61. díl) **15:25** Tatman **15:40** Nadace Divoké husy **16:00** Zpravodajské Noeviny (448. díl): 18. 12. 2012 **16:15** Katedrála svatého Václava v Olomouci **16:50** Putování modrou planetou: Austrálie **17:35** Film o filmu Mobil [P] **17:45** NOEkreace (161. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Vyzrazení **18:25** Sedmihlásky **18:30** O pasáčku Asafovi (9. díl) **18:40** Ich bin: Já jsem **19:35** Budu pomáhat: Iskérka [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny (449. díl): 20. 12. 2012 [P] **20:00** Cvrlikání: Beata Bocek [P] **21:10** Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitek ve Weelde, Belgie **21:40** Zpravodajské Noeviny (449. díl): 20. 12. 2012 **22:00** Post Scriptum s P. Bogdanem Stepniem [P] **22:20** Volání: Etiopie **22:55** Přejeme si... **23:10** Octava dies (698. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Boromejky pod Petřínem **0:05** Zpravodajské Noeviny (449. díl): 20. 12. 2012 **0:20** NOEparáda (195. díl) **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 21. 12. 2012: 6:05 Zpravodajské Noeviny (449. díl): 20. 12. 2012 **6:20** NOEkreace (161. díl) **6:30** NOEparáda (195. díl) **7:10** Národní park Šumava (3. díl): Vltavský luh **8:50** Veronika Barátová – Všechno co mám, je tvé **10:00** Na koberečku **10:10** Katedrála svatého Václava v Olomouci **10:40** Klapka s... (52. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** O pasáčku Asafovi (9. díl) **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Bol som mimo **13:05** Přejeme si... **13:25** Koncert studentské scholy **14:50** Pašijový kříž **15:25** Misionáři, cestovatelé lásky **16:00** Zpravodajské Noeviny (449. díl): 20. 12. 2012 **16:15** Liptál včera a dnes **17:35** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** O pasáčku Asafovi (10. díl) **18:40** Putování po evropských kláštřích: Klášter karmelitek ve Weelde, Belgie **19:10** Film o filmu Mobil **19:20** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **19:40** Miesto, kde sa nebo dotklo zeme **20:00** Kulatý stůl: Nenarození život [L] **21:35** Na koberečku **22:00** Nedělní čtení: 4. neděle adventní [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Ich bin: Já jsem **23:40** Terra Santa News (47. díl): 19. 12. 2012 **0:20** Putování modrou planetou: Austrálie **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 22. 12. 2012: 6:05 Post Scriptum s P. Bogdanem Stepniem **6:25** Katedrála svatého Václava v Olomouci **6:50** Tatman **7:05** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **7:30** Noeland (61. díl) **8:00** Sedmihlásky **8:05** Dávní hrdinové: Vyzrazení **8:35** NOEparáda (195. díl) **9:15** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **10:05** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (14. díl): Přednáška P. Marka Orko Váchy **11:40** Cesta návratu **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny (449. díl): 20. 12. 2012 **12:25** Nedělní čtení: 4. neděle adventní **12:55** Přejeme si... **13:10** Plavební stupeň Přelouč **13:40** Cvrlikání: Beata Bocek **14:45** NOEkreace (161. díl) **14:55** Miesto, kde sa nebo dotklo zeme **15:15** Volání: Etiopie **15:25** Platinové písničky (36. díl): Dechovka **16:00** Terra Santa News (47. díl): 19. 12. 2012 **16:20** Hlubinami vesmíru s dr. Richardem Wünschem, 1. díl **17:05** Pro vita mundi (81. díl): P. Vojtěch Kodet **18:05** CHKO Moravský kras – Povodí Punkvy (4. díl) **18:25** Sedmihlásky **18:30** O pasáčku Asafovi (10. díl) **18:40** Bol som mimo **19:40** Cuba Libre **20:00** Cesta k andělům (21. díl): Jiří Strach **20:50** Barva lásky **21:20** Kořeny **22:05** Nábožné združení svatého Jozefa [P] **22:30** Ruslan **22:45** Budu pomáhat: Iskérka **22:55** Noční univerzita: Církevní rozměr víry a víra jako osobní přesvědčení – Aleš Opatrný **23:45** Koncert studentské scholy **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 23. 12. 2012: 6:15 Plavební stupeň Přelouč **6:30** Pašijový kříž **7:05** Hubblův dalekohled **8:25** Poselství svatých: Svatý Josef **8:40** Cvrlikání: Beata Bocek **10:00** Mše svatá z Trnavy [L] **11:05** Živá historie – Hrad Strečno **11:15** Na větrné hůrce **11:35** Film o filmu Mobil **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:10** Platinové písničky (36. díl): Dechovka **13:45** Cesta k andělům (21. díl): Jiří Strach **14:35** Budu pomáhat: Iskérka **14:45** Veronika Barátová – Všechno co mám, je tvé **15:50** Splnění sen **16:05** Přejeme si... [P] **16:20** NOEkreace (162. díl) [P] **16:30** Dávní hrdinové: Opravdová víra [P] **16:55** Sedmihlásky: Vánoce, Vánoce, skoro-li budete **17:00** Noeland (61. díl) **17:30** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **18:20** Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (14. díl): Přednáška P. Marka Orko Váchy **20:00** Octava dies (699. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Záznam koncertu z kostela Sv. Ducha v Ostravě-Zábřehu (SHF 2009) **21:40** Léta letí k andělům (54. díl): Pavel Smetáček **22:05** Bol som mimo **23:05** Nedělní čtení: 4. neděle adventní **23:35** Film o filmu Mobil **23:45** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:10** Zpravodajský souhrn týdne **1:00** Ruslan **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Bazilika Nanebevzetí Panny Marie, Staré Brno, Mendlovo náměstí – BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH: 24. 12. v 15.00 hod. a ve 22.00 hod. • **25. 12. a 26. 12.** v 7.30, 9.00 a 11.00 hod. • **31. 12.** v 9.00 hod. • **1. 1. 2012** v 9.00, 11.00 hod. a 16.00 hod.
Požehnané, milostiplné Vánoce a celý nastávající rok 2013 přejí všem, na přímlovu Panny Marie Svatotomské, starobrněnské augustiniáni.

Ve středu 26. prosince 2012 se koná v **16.30 hodin** v bazilice **Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce VÁNOČNÍ KONCERT** Hanáckého mužského sboru Rovina s hostující Cimbalovou muzikou Stanislava Gabriela z Babic u Uherského Hradiště. Prodej vstupenek na místě půl hodiny před začátkem koncertu.

Prodáváme PUZZLE BETLÉMA, 260-920 dílků. Cena s poštovným je 150, 280 a 400 Kč. Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • trebicmartin@volny.cz • tel. 568 840 522 nebo 728 133 220. Více na www.volny.cz/trebicmartin.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ v 1. pololetí roku 2013 v exercičním domě KOLÍN

14. 1. – 18. 1. Duchovní základ – věrnost Kristu, P. J. Tichý SJ
20. 1. – 23. 1. Duchovní obnova: Bůh mluví, P. J. Čunek SJ
28. 1. – 2. 2. Ignaciánské exercicie I. týden, P. F. Lízna SJ
11. 2. – 17. 2. Ignaciánské exercicie pro všechny, P. J. Čupr SJ
27. 2. – 3. 3. Duchovní obnova, P. L. Nosek SJ
12. 3. – 16. 3. Postní obnova, P. J. Hladiš SJ
17. 3. – 21. 3. Postní obnova, P. V. Suchý SJ
16. 4. – 21. 4. Ignaciánská duchovní cvičení, P. J. Čupr SJ
12. 5. – 16. 5. Exercicie s Pannou Marií, P. J. Hladiš SJ
27. 5. – 1. 6. Ignaciánské exercicie, II. týden, P. F. Lízna SJ
6. 6. – 9. 6. Obnova pro studenty, P. M. Altrichter SJ
17. 6. – 22. 6. Pro kněze, P. J. Suchý SJ

Kontakt: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 KOLÍN
e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz • telefon: 731 182 112

V ambitu rumburské Lorety se představují BETLÉMY VYROBENÉ DĚTMI Z MATĚŘSKÝCH A ZÁKLADNÍCH ŠKOL V RUMBURKU

Na výstavě jsou k vidění jesličky malované i trojrozměrné v podobě loutek. Výtvarné práce vystavuje Základní škola Pastelka a mateřské školy z ulic Krásnolipská, Komenského, V. Kováře, Sukova a Podhájí. Pro dětské návštěvníky výstavy jsou připraveny omalovánky s adventní a vánoční tematikou. Výstava dětských betlémů probíhá v Loretu v Rumburku **do 2. 2. 2013, od úterý do soboty, od 9 do 16 hodin.** Vstupné je 30 a 15 Kč. Pořádá ji Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk.

Liturgická čtení

Neděle 16. 12. – 3. neděle adventní
1. čt.: Sof 3,14-18a
Iz 12,2-3.4bcd.5-6
Odp.: 6 (*Plesejte a jásejte, neboť nad vámi vládne Svätý Izraele.*)
2. čt.: Flp 4,4-7
Ev.: Lk 3,10-18
Slovo na den: Hlásal radostnou zvěst.

Pondělí 17. 12. – ferie
1. čt.: Gn 49,1a.2.8-10
Ž 72(71),1-2.3-4ab.7-8.17
Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
Ev.: Mt 1,1-17
Slovo na den: Z které se narodil Ježíš.

Úterý 18. 12. – ferie
1. čt.: Jer 23,5-8
Ž 72(71),1-2.12-13.18-19
Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)
Ev.: Mt 1,18-24
Slovo na den: Neboj se.

Středa 19. 12. – ferie
1. čt.: Sd 13,2-7.24-25a
Ž 71(70),3-4a.5-6ab.16-17
Odp.: srov. 8 (*Nechť ústa má oplývají chválou, abych zpíval o tvé slávě.*)
Ev.: Lk 1,5-25
Slovo na den: Toto mi učinil Pán.

Čtvrtek 20. 12. – ferie
1. čt.: Iz 7,10-14
Ž 24(23),1-2.3-4ab.5-6
Odp.: srov. 7c.10b (*Ať vejde Hospodin, on je král slávy!*)
Ev.: Lk 1,26-38
Slovo na den: Milostiplná.

Pátek 21. 12. – připomínka sv. Petra Kanisia
1. čt.: Pis 2,8-14 nebo Sof 3,14-18a
Ž 33(32),2-3.11-12.20-21
Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)
Ev.: Lk 1,39-45
Slovo na den: Naplněna Duchem Svätým.

Sobota 22. 12. – ferie (v českobudějovické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: 1 Sam 1,24-28
1 Sam 2,1,4-5.6-7.8abcd
Odp.: srov. 1a (*Srdce mé jásá v Bohu, mém spasiteli.*)
Ev.: Lk 1,46-56
Slovo na den: Můj duch jásá v Bohu.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

15.-22. PROSINCE 2012

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 12.		PO 17. 12.		ÚT 18. 12.		ST 19. 12.		ČT 20. 12.		PÁ 21. 12.		SO 22. 12.	
Antifona	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131
Antifony	93	98	124	134	125	134	125	134	125	135	125	135	126	135
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	94	99	126	136	129	140	133	144	136	148	139	152	143	155
Antifona k Zach. kantiku	94	99	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152	143	156
Prosby	94	99	126	136	130	140	133	144	136	148	140	152	143	156
Závěrečná modlitba	95	100	127	137	130	141	134	145	137	149	140	153	143	156
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133
Antifony	44	42	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	95	100	127	137	130	141	134	145	137	149	141	153	144	157
Závěrečná modlitba	95	100	127	137	130	141	134	145	137	149	140	153	143	156
Nešpory:														
Hymnus	41	39	41	39	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130
Antifony	92	97	96	101	124	134	125	134	125	135	125	135	114	123
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	92	97	96	102	128	138	131	142	135	146	138	150	142	154
Ant. ke kant. P. M.	93	98	97	102	128	139	132	143	135	147	139	151	142	154
Prosby	93	98	97	102	129	139	132	143	135	147	139	151	142	155
Záv. modlitba	95	100	95	100	127	137	130	141	134	145	137	149	140	153
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKA MCM s. r. o.

NA ÚSVITU LIDSKÝCH DĚJIN

Prof. ThDr. Václav Wolf

Lektoroval Mgr. Roman Cardal Ph.D.

Tato studie, vycházející z nauky předních českých teologů 17. století, která je součástí výzkumného záměru Filosofické fakulty UK v Praze, přináší odpovědi na otázky ohledně počátků kosmických a lidských dějin z teologického hlediska. Nejde jen o problematiku stvoření z ničeho v šesti dnech. Autor se pozastavuje také nad původem člověka, který je stvořen jako obraz Boží. Tento obraz byl porušen pádem do hříchu, ovšem Bůh zaslibuje pro záchranu člověka Vykupitele. V závěru studie připojený jmenný rejstřík usnadňuje orientaci v textu.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 58 stran, 69 Kč

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

STRAŽCE OHNĚ • DOBRODRUŽNÝ PŘÍBĚH Z DOBY KONSTANTINA A METODĚJE

Oldřich Selucký

Dobrodružný příběh chlapce Vojmíra se odehrává na pozadí válečných střetů Velkomoravské a Východofranské říše. Na pozvání knížete Rastislava přicházejí solušní bratři Konstantin a Metoděj na Velkou Moravu, aby tu založili školu. A právě do této školy se dostává za dramatických okolností chlapec Vojmír. Prožívá zde své lidské i du-

chovní zrání, poznává nové přátele, ale rovněž své schopnosti i slabosti. Objevuje přitom vyspělou byzantskou kulturu a světlo křesťanské víry. Nejlepším učitelem a rádcem je pro něj hlavně ve chvílích beznaděje a opuštěnosti otec Konstantin. Napíná a kniha nejen pro děti, ale i pro dospělé.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 296 stran, 249 Kč

LÁSKA A TICHŮ

Kartuzián • Z francouzštiny přeložil Jan Cibulka

Anonymní kartuzián nás učí jednoduché metodě meditace, která umožňuje modlit se bez přestání, tak, jak to požaduje Kristus v evangeliu. Druhou část knihy tvoří kázání v kapitule pronesená v letech 1940–43 k různým liturgickým příležitostem. Zorné úhly, z nichž se kartuzián dívá na duchovní skutečnosti, jsou pevně zakotvené v tradiční scholastické teologii.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Brož., 116x180 mm, 96 stran, 135 Kč

A BOJÍM SE SNŮ

Wanda Póltawska • Z polštiny přeložil Jaroslav Šubrt

Hořká výpověď o boji za lidskou důstojnost, kterou se politický systém se vši svou inteligencí, silou a nadřazeností snaží v člověku důmyslně zničit. Ve vyprávění sledujeme autorku od zatčení přes dlouhé roky věznění až k napínavé cestě domů. Na svobodě pak vidíme sny, v nichž se dívky, které opustily koncentrační tábor, do něj znovu vrací.

Paulínky • Váz., 118x170 mm, 256 stran, 249 Kč

INFORMACE O PŘEDPLATNÉM SVĚTLA NA ROK 2013 jsme uveřejnili na této stránce ve Světle číslo 42.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.